

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2008

Núm. 35

Presidència **de la Molt Honorable Sra. Maria Antònia Munar i Riutort**

Sessió celebrada dia 10 de juny del 2008

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 4753/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Garcías i Simón, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a campanya d'incendis.
1562
 - 2) RGE núm. 4757/08**, de l'Hble. Diputada Sra. Sandra Morell i Cuart, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni ferroviari.
1563
 - 3) RGE núm. 4750/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari Unió Mallorquina, relativa a coneixements de català en els procediments selectius d'accés a la funció pública.
1564
 - 4) RGE núm. 4751/08**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Mercadal i Mercadal, del Grup Parlamentari Socialista, relativa al Pla Concilia.
1565
 - 5) RGE núm. 4755/08**, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Castro i Gandasegui, del Grup Parlamentari Popular, relativa a relació del Molt Hble. Sr. President del Govern amb el cas "Eivissa Centre".
1566
 - 6) RGE núm. 4759/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Cristóbal Huguet i Sintès, del Grup Parlamentari Popular, relativa a atur a les Illes Balears.
1568
-
-

7) RGE núm. 4743/08, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Miquel Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a delimitació de la costa de Formentera. 1569

8) RGE núm. 4756/08, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a manteniment de la seu d'Spanair a les Illes Balears. 1570

9) RGE núm. 4749/08, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a la sentència del cas Andratx. 1571

10) RGE núm. 4754/08, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ràtios en atenció primària. 1572

11) RGE núm. 4760/08, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a preus del gasoil respecte de diferents sectors. 1573

12) RGE núm. 4752/08, de l'Hble. Diputada Sra. Anna Crespi i Prunés, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a servei de banda ampla. 1574

13) RGE núm. 4758/08, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a descripció de la situació econòmica a les Illes Balears. 1575

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 3892/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a transport d'energia elèctrica en alta. 1576

III. MOCIÓ RGE núm. 4668/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a habitatges turístics de vacances, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3891/08. 1585

IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 4447/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a adaptació dels llibres de text escolars a les modalitats insulars mallorquí, menorquí, eivissenc i formenterer. 1591

2) RGE núm. 1149/08, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a declaració d'interès públic de la línia de transport marítim de Dènia a Formentera i viceversa. 1598

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé, començarem la sessió, i el primer punt de l'ordre del dia consisteix en les preguntes amb sol·licitud de resposta oral.

I.1) Pregunta RGE núm. 4753/08, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Garcias i Simón, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a campanya d'incendis.

La primeres és la RGE núm. 4753, relativa a la campanya d'incendis, i la formula el diputat Sr. Antoni Garcias. Té la paraula.

EL SR. GARCIAS I SIMÓN:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller de Medi Ambient, és veritat que aquest mes de maig ha estat el més plujós des que es tenen registres, i això és el millor símptoma per a la lluita contra incendis, que la garriga estigui humida. Ara bé, ve l'estiu, eixugarà i serà molt sec, i aquestes mateixes pluges també incrementen, a causa de la major vegetació, el risc. Ens podria explicar quin dispositiu té preparat la conselleria per fer front a la campanya d'aquest estiu?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Garcias. Sr. Grimalt, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, efectivament fa ja un mes que va començar la campanya d'alt risc d'incendi, i per això des de principis de maig la conselleria té el dispositiu contra incendis preparat i a punt per intervenir. Efectivament, aquest mes de maig no ha fet gaire falta, per sort, per les circumstàncies meteorològiques que han fet que el risc fos molt reduït i que hi hagi hagut pocs incendis.

Per a aquest estiu tenim, per una banda, com a mitjans terrestres de vigilància 26 llocs de vigilància fixa, 18 a Mallorca, 6 a Eivissa i 2 a Menorca; 10 unitats de vigilància mòbil i una unitat de vigilància aèria que seran els que vetllaran per detectar qualsevol incidència en un primer moment. Per actuar contra els incendis, una vegada s'hagin produït, tenim 7 brigades terrestres, 2 brigades helitransportades i 6 autobombes. Pel que fa a mitjans aeris tenim 2 avions de càrrega en terra a

Son Boned, un helicòpter biturbina a Son Boned i un avió de coordinació i observació a Son Boned també; a Betlem un helicòpter biturbina; un avió amfibi a Pollença; un avió de càrrega en terra; un helicòpter a Eivissa i un helicòpter a Menorca. A part d'això, òbviament tenim el personal tècnic i de suport necessari. En total per a aquesta campanya contra incendis hi ha un pressupost de 3.150.000 euros en mitjans aeris i 3.950.000 en mitjans terrestres, que sumen un total de 7 milions d'euros per a tot l'operatiu. Hi treballaran unes 380 persones. Per tant, tenim tots els efectius i tot el dispositiu en marxa per lluitar contra qualsevol incendi que es pugui produir.

Com a novetat, hem de remarcar que per primera vegada s'ha constituït una comissió específica de prevenció d'incendis forestals, que es va reunir per primera vegada dia 9 d'abril, on hi ha totes les administracions d'una manera o una altra implicades. I com a novetats també cal destacar que enguany s'ha continuat amb el procés d'implantació d'un nou sistema de seguiment de flotes per GPS, s'ha incrementat amb un vehicle tot terreny d'intervenció ràpida a Menorca, s'han millorat les comunicacions amb la incorporació d'un terminal satèl·lit de banda ampla ubicat en el lloc de comandament avançat, hi ha dues noves estacions de subministrament de retardant a Menorca i Eivissa, que s'ha avançat el període de vigilància fixa en 15 dies; i també s'ha ampliat el termini d'actuació dels mitjans aeris i la capacitat operativa i s'han modernitzat les flotes, ja que els mitjans aeris no tenen actualment més de quinze anys de fabricació.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Grimalt. Vol fer ús de la paraula el Sr. Garcias?

I.2) Pregunta RGE núm. 4757/08, de l'Hble. Diputada Sra. Sandra Morell i Quart, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni ferroviari.

En aquest cas, passam a la següent pregunta, és la RGE núm. 4757/08, que ha estat rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 4766. És sobre el conveni ferroviari i la formula la diputada Sandra Morell. Té la paraula.

LA SRA. MORELL I CUART:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. La passada legislatura es va signar el Pla estatal d'infraestructures terrestres per al període 2005-2012, subscrit pel president Zapatero on deliberadament es va excloure Balears, a pesar dels innombrables esforços del Partit Popular, però ni tan sols es va voler escoltar la nostra formació.

Ara ja fa quasi un any que governa el pacte d'esquerres i la sintonia política amb el Govern de Madrid hauria de ser total, ja que hauria d'haver facilitat que el conveni ja estigués signat. I dic "hauria" perquè amb tres anys de retard i sobretot aquest darrer any que governen vostès i que són amics de Madrid, comença a ser sospitos que el conveni continuï sense arribar i el més alarmant és que ni tan sols hi ha una mínima perspectiva que es firmi ni una data aproximada.

Ens pot dir algun membre del Govern quan aquesta comunitat autònoma podrà gaudir d'aquest conveni? Saben vostès quan se signarà? Tenen alguna previsió real i palpable de quan els ciutadans de les Illes Balears tendran allò que els pertoca? Un mes, passat l'estiu, l'any que ve? Ens agradaria una resposta concreta.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Morell. Vol contestar el Sr. Vicens? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, ara mateix estam en ple procés de negociació del conveni ferroviari, que bàsicament s'efectua a través dels departaments respectius d'Economia i Hisenda. I efectivament, s'ha retardat molt i hem mostrat la preocupació des de la conselleria i des del Govern en aquest sentit.

Tot i això, sembla que estan bastant avançades les converses, sobretot el tema del tren està molt avançat, va per bon camí. I el tramvia està en aquest cas un poc més endarrerit. Pensam que ben aviat podrem tenir els resultats d'aquestes negociacions.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vicens. Sra. Morell, té la paraula.

LA SRA. MORELL I CUART:

Gràcies, Sra. Presidenta. La veritat és que duim un any de ple procés de negociació. És inadmissible aquest retard i aquesta situació per als ciutadans de les Illes Balears. La veritat és que fa un mes que en el Senat el president Zapatero va prometre tren per a les Illes Balears i va dir que subscriuria un compromís amb les necessitats de les Illes Balears. Però, de moment, és evident que res.

Els batles del Llevant fa temps que demanen tren fins a Cala Rajada, però també hem de pensar que ens falta Alcúdia, ens falta arribar a Santanyí, el corredor Pollença-Can Picafort, ens falta el tramvia de Palma, però igualment, de moment res. El mes de febrer era el mateix conseller de Mobilitat que deia que estava preocupat pel retard, el mes d'abril era el BLOC que deia que ja hauria d'estar firmat, almanco no som els únics que ho pensam. El mes de maig era el president Antich que demanava ajuda a Pepe Blanco per agilitar el tema. La setmana passada era el conseller d'Hisenda que esperava que l'agost estigués firmat.

I el mateix president Antich admetia que hi havia un retard evident i s'havien de *torear* qüestions amb Madrid i que no estava content.

La veritat és que ha passat un any i quatre de Zapatero i continuam sense tenir res. Ja és ben hora de posar-se a fer feina i de posar-se a fer via, però no a "fer via" per anar d'excursió i a fer-se una foto, sinó fer via amb les negociacions, fer via a les negociacions, fer via en el despatx i fer via per exigir a Madrid allò que ens pertoca. Esperem que en acabar l'estiu i quan comencem el nou període de sessions el setembre, puguem celebrar tots que ja tenim conveni ferroviari.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Morell. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, li repetesc que les negociacions s'estan produint i, de fet, les inversions en tren estan molt avançades i van, ja li ho he dit, per bon camí. Les inversions en tramvia estan més endarrerides i caldrà negociar-les sembla que amb Foment. I li he de dir que la comunicació amb Foment no és tan fluïda com voldríem nosaltres, però bé, jo crec que es tracta de demanar el cent per cent de la inversió en tramvia i en tot cas, si no es produís, doncs intentar-la augmentar a la de tren per compensar.

Però miri, aquí el més important és que necessitam un conveni ferroviari del voltant de 660 milions d'euros per a les Illes Balears i també inversions en transport públic per a les altres illes, perquè, efectivament, no tenen ferrocarril i, per tant, tenen unes necessitats d'inversió. Ja hem aconseguit fons europeus en aquest sentit, uns 60 milions d'euros. Per tant, aquesta línia la tenim molt ben coberta.

I miri, vostè diu que hem de fer molta via, però el problema en part ve perquè vostès durant quatre anys no varen fer cap inversió per desplegar el Pla director sectorial de transports. Senzillament es varen dedicar al metro, i d'aquella manera, a més a més, el metro el varen ficar en últim moment en el Pla director de transports.

Per tant, en principi duim un endarreriment molt gran. I de fet si hi ha un factor limitant ara mateix és que estam fent feina amb tots els projectes, perquè tanta via feien vostès que no hem trobat cap tipus de projecte a la conselleria, devien fer una via molt relativa, vostès. No hi havia cap projecte dels que ens marca el Pla director sectorial de transports. Per tant, aquest govern s'ha hagut de posar a fer-lo. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vicens.

I.3) Pregunta RGE núm. 4750/08, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari Unió Mallorquina, relativa a coneixements de català en els procediments selectius d'accés a la funció pública.

La següent pregunta és relativa a coneixements de català en els procediments selectius d'accés a la funció pública. La formula el Sr. Josep Melià. Té la paraula.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera d'Interior, molt recentment el Tribunal Superior de Justícia ha anul·lat parcialment el Decret 162/2003, que regulava els requisits lingüístics per a l'accés a la funció pública i al parer del nostre grup parlamentari preveia un retrocés en els requisits i en la garantia del coneixement de la llengua pròpia de les Illes Balears per part del personal que ha de prestar els serveis públics, que ha donar servei als ciutadans.

Davant aquesta situació, davant aquesta anul·lació parcial, el nostre grup parlamentari voldria saber si la Conselleria d'Interior té previst el desenvolupament d'un nou reglament que reguli l'exigència del coneixement de llengua catalana en els procediments selectius d'accés a la funció pública i per a l'ocupació dels llocs de feina que es convoquen a l'àmbit de l'administració de la comunitat autònoma. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Sra. Leciñena, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'INTERIOR (María Ángeles Leciñena i Esteban):

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Diputado, sí, como ya avancé el 29 de abril pasado a una pregunta que me hizo otro diputado en esta cámara, teníamos previsto hacer un nuevo decreto referido a las exigencias del conocimiento del catalán en el ámbito de la función pública. De hecho en estos momentos la propuesta de decreto está en trámite administrativo para luego poder ser aprobado en Consell de Govern y publicado.

Nuestro objetivo desde el primer momento es que el nuevo decreto fuera consensuado con los sindicatos a través de la mesa sectorial de servicios generales y puedo decirle que el 23 de mayo concluyó el proceso negociador. Entonces estamos ante la primera vez -quiero destacarlo- que un trámite de un decreto de conocimiento de catalán en la administración pública contará con el beneplácito de la mayoría de los sindicatos, concretamente, de Comisiones Obreras, UGT y STEI.

Los cambios más significativos respecto del anterior decreto, 162/2003, de 5 de septiembre, son que por un lado por supuesto estarán retirados los artículos que el Tribunal Superior de Justicia declaró nulos el pasado 11 de abril porque, como decía usted, consideraban que era regresivo. Por lo tanto, vamos a recuperar los niveles de catalán que ya estaban previstos en el Decreto 25/2001. También vamos a incorporar nuevas

aportaciones como es la exigencia del conocimiento de la lengua catalana en todos los procesos selectivos y de provisión de puestos de trabajo de personal laboral fijo y temporal de todas las entidades que forman parte del sector público de la administración de la comunidad autónoma, excepto las entidades y consorcios del ámbito sanitario y docente.

Además el decreto contempla la obligación de los empleados públicos que accedan a puestos de trabajo abiertos a otras administraciones, que en la actualidad, como saben, no tienen que acreditar conocimientos de catalán, estos empleados públicos tengan que acreditar en el plazo de dos años el nivel de catalán que tendría este puesto, en el supuesto de estar adscrito de manera exclusiva a la administración autonómica de las Illes Balears. También se contempla la determinación de los niveles que deben exigirse cuando se cree el nuevo grupo B, de titulación prevista en el artículo 76 de la Ley 7/2007, del Estatuto básico del empleado público.

Por lo tanto, todo esto va a suponer un gran esfuerzo formativo por parte del Govern y por ello desde la Conselleria de Interior y a través de la Escuela Balear de Administración Pública se están organizando cursos de catalán que empezarán en septiembre, de manera descentralizada en cada una de las islas, en Mallorca, en Menorca, en Ibiza y en Formentera. En Mallorca concretamente también será descentralizado, a parte de Palma también estará en Manacor y en Inca. Y además lo haremos en horario laboral por primera vez.

Por lo tanto, lo que queremos es dar facilidades para que todos los empleados de la administración pública puedan tener el nivel de catalán que su puesto de trabajo les exija. Yo creo que hay que reconocer este esfuerzo que estamos haciendo tanto desde la administración, como también agradecer el soporte que por primera vez nos han dado mayoritariamente los sindicatos. Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 4751/08, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Mercadal i Mercadal, del Grup Parlamentari Socialista, relativa al Pla Concilia.

La següent pregunta és la RGE núm. 4751, relativa al Pla Concilia i la formula la diputada Sra. Margalida Mercadal. Té la paraula.

LA SRA. MERCADAL I MERCADAL:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Bon dia a tothom. Ja des de fa uns anys els ajuntaments i els consells insulars de les nostres illes brinden a les famílies treballadores durant els mesos d'estiu diverses activitats lúdiques, esportives i formatives per als seus infants. És una manera diferent de fer vacances i que cada dia té més acceptació a la nostra comunitat, sobretot tenint en compte la importància del sector turístic i la quantitat de ciutadans que hi treballen.

Hem tingut coneixement que l'actual consellera de Treball i Formació ha volgut anar una passa més endavant i ha proposat als ajuntaments i als consells el Pla Concilia, que segons tenim entès és d'aplicació no únicament als fillets, sinó també als majors. Tot i que aquest títol ja ens dóna moltes pistes del contingut d'aquest pla, jo li demano, Sra. Consellera de Treball i Formació, ens pot explicar com beneficiarà les famílies de les Illes Balears el Pla Concilia projectat per la seva conselleria per a l'estiu que estem a punt de començar?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Mercadal. Té la paraula la Sra. Nájera.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL I FORMACIÓ (Margarita Nájera i Aranzábal):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sra. Mercadal, señoras y señores diputados, conciliar familia y trabajo es una prioridad para este gobierno y desde luego para la conselleria que yo dirijo y en la que trabajo. La colaboración con los ayuntamientos, con los consells, con los ámbitos territoriales es fundamental para poner en marcha iniciativas, soluciones que den respuesta a las necesidades que fundamentalmente desde los ayuntamientos y desde los consells se analizan y se plantean. En este aspecto entendemos, de la mano de los ayuntamientos y de la mano de los consells, que trabajar no puede significar la desatención a la familia.

Nuestra economía es una economía fundamentalmente estacional y, por lo tanto, en los meses de verano se producen situaciones de dificultad sobre todo en el ámbito de las mujeres trabajadoras. En ese aspecto esta medida de conciliar la familia y el trabajo viene especialmente a apoyar por una parte a los trabajadores, por otra a las familias trabajadoras, pero fundamentalmente a las mujeres trabajadoras. El Plan Concilia de la Conselleria de Trabajo se realiza en colaboración, en el caso concreto de Menorca, con todos y cada uno de los ayuntamientos y con el consell; en el caso de Ibiza exactamente igual, con todos y cada uno de los ayuntamientos; y en el caso de Mallorca con una parte importante de los municipios de Mallorca. Y supone poner en marcha 9.338 plazas de *escoles d'estiu* o bien de atención a personas mayores y dependientes, en función de lo que son las necesidades de los ayuntamientos o de las necesidades en este aspecto de los consells. Se crean 424 puestos de trabajo. Tiene una inversión de aproximadamente 2.100.000 euros y habrá 5.000 familias que se van a beneficiar de esta medida.

Por todo ello entendemos que es una buena propuesta, hemos conseguido acuerdos importantes, como he dicho, en el ámbito de los consells y en el ámbito de los ayuntamientos y va a permitir que en el caso concreto de Menorca se pongan en marcha 2.365 plazas, en el caso de Mallorca serán 4.600 y en el caso de Ibiza 2.373. Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Nájera. Vol fer ús de la paraula?

I.5) Pregunta RGE núm. 4755/08, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Castro i Gandasegui, del Grup Parlamentari Popular, relativa a relació del Molt Hble. Sr. President del Govern amb el cas "Eivissa Centre".

Passam a la següent pregunta, és la RGE núm. 4755, relativa a la relació del Molt Hble. Sr. President del Govern amb el cas "Eivissa Centre". La formula la diputada Sra. Carme Castro. Té la paraula.

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, la pregunta va dirigida al Molt Hble. Sr. President, però veig que ni tan sols es digna a ser dins la sala quan es formula, suposo que no li deu agradar gaire sentir parlar d'aquest tema, no m'estranya. El nostre grup vol saber quina és l'opinió del Sr. President respecte de les declaracions judicials de la regidora socialista de l'equip de govern de l'Ajuntament d'Eivissa que el relacionen amb el cas Eivissa centre. És veritat que el Sr. President, el Sr. Antich, coneixia el suposat cobrament de comissions per al projecte Eivissa centre per part de membres del Partit Socialista?

Gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Moragues, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sra. Castro, no ens mereixen cap credibilitat aquestes declaracions que involucren la cúpula del PSOE en un hipotètic repartiment de comissions derivat del cas Eivissa. Açò ho hem declarat així reiteradament i ara estam per allò que decideixin els jutjats competents, amb total respecte i col·laboració per la nostra part.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Castro, té la paraula.

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Moragues, per la seva resposta, veig que de sobte s'ha despertat l'interès del Sr. President i m'estranya que no els mereixin cap respecte les declaracions d'una regidora seva, socialista, d'un equip de govern d'un ajuntament important com és l'Ajuntament de Vila. Jo no sé si es pensen que això no és un tema prou important com per contestar el president, que no s'ha dignat a contestar, però jo crec que és molt important i és un tema que preocupa als ciutadans. Això és un escàndol, un escàndol que no implica dues o tres persones d'un partit que han comès una

irresponsabilitat i se'ls dóna de baixa del partit i ja està; no, això implica tota l'estructura del Partit Socialista, des de l'Avinguda Espanya d'Eivissa fins al carrer Ferraz de Madrid; tot això passant per Palma, allà on el secretari d'organització del seu partit ja està implicat en aquest tema.

El Sr. Antich sembla que no es vol assabentar d'allò que passa en el seu partit, què passava en el seu partit la passada legislatura que el secretari general de la Federació Socialista Pitiüsa havia d'enregistrar les converses que tenia amb els seus companys de partit? Com pot callar, Sr. Antich, davant d'un escàndol com aquest? El testimoni judicial de la regidora socialista, com els deia, ha deixat ben clar que alts càrrecs de les direccions insular i regionals del Partit Socialista coneixien aquest tema, aquí ho diu: "*Mayans dice que Antich y Mestre conocían el cobro de las comisiones del caso Ibiza. La ex-secretaria general del partido en Vila implica al presidente insular Xico Tarrés en el escándalo*". En el diari d'Eivissa: "*Sandra Mayans dice al juez que la dirección del PSOE conocía el problema de las comisiones*".

Vaja problema que tenien! Per què és diferent el seu criteri quan una investigació afecta el Partit Popular i quan els afecta a vostès? És aquesta la doble moral que apliquen a tots els temes? Creuen que vostès no tenen necessitat de donar explicacions a ningú? Vostè, Sr. Antich, i vostè, Sr. Moragues, que m'ha contestat, té assegut en el banc de darrera seu a l'ideòleg d'aquests enregistraments. No és el que demana la paraula, és un que està més enrera. El que demana la paraula era batle d'Eivissa quan va passar tot això i també era president de l'empresa Itusa, empresa que gestiona el projecte Eivissa centre, el gerent de la qual està imputat per aquest tema i ara és el batle socialista de l'Ajuntament de Sant Josep.

Sr. Antich, davant de tot això, vostè té l'obligació de dir la veritat als ciutadans d'aquestes illes. Amb el seu silenci només alimenta les sospites que desgraciadament s'estan confirmant dia a dia. El Partit Popular ha patit les seves crítiques per temes de no tanta importància com aquest, realment han fet escarni del nostre partit i dels companys que molts d'ells s'asseuen ara aquí. No em dirà que de tot això també tenim nosaltres la culpa. Ja varen intentar implicar-nos-hi i els va sortir malament.

Sr. President, vostè governa gràcies al vot de sis partits d'aquesta cambra i ara tots callen davant d'aquest escàndol, vostè el primer...

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Castro. Sr. Moragues, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sra. Castro, vostès saben perfectament com ho han de fer perquè el president contesti preguntes, adrecin-les a la seva portaveu, el president contesta a totes les sessions les preguntes que el Partit Popular li fa, i el Partit Popular sap com s'han de fer. Per tant, si vostè vol que li contesta el president, traspassi la pregunta a la seva portaveu i tindrà la resposta adequada a les qüestions que planteja...

(Remor de veus i petit aldarull a la sala)

No, no, aquest tema també, Sr. Rodríguez.

Li diré una cosa perquè tothom ho tenguí clar, posin-se tranquils que la justícia actua. Nosaltres estam absolutament tranquils, nosaltres estam absolutament tranquils perquè açò és la garantia que funciona l'estat de dret en aquest país. No li tenim cap por, així de clar. Per tant, crec que la prudència més elemental aconselleria no haver fet aquesta pregunta, però un entén efectivament que la complicadíssima agenda judicial que pressiona un munt de càrrecs públics del Partit Popular, alguns dels quals són presents aquí, fa que efectivament hagin de fer preguntes com aquesta per posar en marxa una cosa que els agrada molt i és el ventilador...

(Continua la remor de veus)

..., però res nou sota el sol, Sra. Castro, res nou. Torn a repetir, nosaltres no donam credibilitat a allò que es diu a les cintes, però si vostè n'hi dóna, tal vegada abans de demanar-nos explicacions per alguna cosa....

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors del Partit Popular, per favor!

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

...hauria d'explicar per quina raó s'involucra al Partit Popular en el cobrament de comissions per aquest fet, i vostè no ho ha explicat. A *El Mundo* el Sr. Roque López, que tanta credibilitat té per a vostès diu: "se me dice..."

(Remor de veus i aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Rodríguez!

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

...que hay un acuerdo entre los dos grandes partidos PP y PSOE y que existe beneficio suficiente para que los dos obtengan financiación. Habla de 1,5 millones de euros para el PSOE y de la misma cantidad, otros 1,5, para el PP".

Mirin, si vostès donen credibilitat a una part, han de donar credibilitat a l'altra i abans de demanar-nos res, vostès el que han de fer és explicar aquestes coses. Per acabar els donaria un consell evangèlic, abans de veure la palla al pròxim, mirin-se la biga, que en tenen una a cada ull. Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Tarrés, per què em demana la paraula?

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Ja que la Sra. Castro ha al·ludit l'exbatle...

(Aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

No, Sr. Tarrés...

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Sra....

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Li deman per què demana la paraula?

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Per les al·lusions que ha fet la Sra. Castro cap a la meva persona, com a exbatle de la ciutat d'Eivissa i com a president del Consell Insular d'Eivissa.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, és el darrer dia de parlament, comprenc l'emoció, però convindria que ens tranquil·litzéssim tots.

Vostè em demana la paraula per al·lusions.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Sra. Presidenta, vostè mateixa va dir que no hi havia al·lusions a les preguntes.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Flaquer, el que no pot fer és el que vostè ha fet, ha de demanar la paraula i si la hi donen, parlar. Amb aquest sistema no pot funcionar...

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Doncs deman la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA:

No li dono...

(Rialles)

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Ho sabia! Ho sabia! Només li vull recordar que vostè va dir que en el torn de preguntes no hi havia al·lusions.

Moltes gràcies.

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, en el torn de preguntes no entrem en al·lusions, és un criteri que hem seguit des de sempre.

(Aplaudiments)

I agrairia al Partit Popular que em deixés parlar amb qui demana la paraula. Li agraeixo molt l'ajuda, però una cosa rere l'altra i tranquil·litat per a tots; acabem la sessió amb tranquil·litat.

I.6) Pregunta RGE núm. 4759/08, de l'Hble. Diputat Sr. Cristóbal Huguet i Sintès, del Grup Parlamentari Popular, relativa a atur a les Illes Balears.

La següent pregunta la formula el Sr. Cristóbal Huguet i és relativa a l'atur a les Illes Balears. Sr. Huguet, té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTÈS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Un tema prou important especialment per a aquesta xifra tan important de 36.439 persones que a finals del mes passat teníem a l'atur.

El Sr. President va fer una al·lusió com de satisfacció pel fet que a Balears havien davallat 4.700 persones de l'atur en maig respecte d'abril que era la xifra més alta de davallada d'atur de tota Espanya, imaginin-se el que han davallat Andalusia, Canàries on hi ha una població activa moltíssima més alta que la nostra, i la Sra. Consellera deia textualment ho llegiré: *"La estacionalidad hace que mayo sea un buen mes a efectos de ocupación, una situación que a medida que pasan los meses todavía será mejor"*. Jo no compartesc ni una cosa ni l'altra, Sra. Consellera, per això li deman, creu motiu de satisfacció el fet de tenir 8.194 persones a l'atur a final d'aquest mes passat de maig?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Huguet. Sra. Nájera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL I FORMACIÓ (Margarita Nájera i Aranzabal):

Gracias, Sra. Presidenta. Desde luego nadie ha expresado la satisfacción por los datos del paro. Yo le quiero decir, Sr. Huguet, que mientras haya una sola persona sin empleo el paro será un problema para este gobierno.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Nájera. Sr. Huguet, té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTÈS:

Li agraeisc i compartesc la seva opinió, mentre hi hagi un aturat serà un problema no només per al Govern sinó per a tota la resta de ciutadans, inclosos també els altres membres del Govern i els diputats.

Jo mai no atribuiré ni a aquest govern ni a un altre les llistes d'atur, l'únic que criticaré, ho he fet i ho continuaré fent, Sra. Consellera, és que no prenguin actuacions, decisions i accions que contribueixin a millorar l'ocupabilitat i a reduir l'atur. I li posaré un exemple, un exemple que trec del Consell de Ministres de dia 6 de juny del 2008, és a dir, fa quatre dies, compliment de l'Estatut de Catalunya, acord del Consell de Govern, *"el Ministerio de Fomento destinará 250 millones a la red ferroviaria convencional y 107,57 a la de carreteras, en cumplimiento de la Ley Orgánica de reforma del Estatuto de Autonomía de Cataluña que establece que el Estado debe invertir en Cataluña el porcentaje que representa el PIB de Cataluña al PIB nacional"*. Això és un exemple a seguir per disminuir l'atur i per millorar l'ocupabilitat.

Abans parlaven del conveni ferroviari d'aquí prenguin exemple del Consell de Ministres de divendres de la setmana passada; però li diré més, Sra. Consellera, vostès han deixat, a la nota de conjuntura del mes de maig, d'incloure l'atur registrat, fins ara, cada més, hi havia una referència a l'evolució de l'atur des del 96 fins el més de l'any que estiguéssim i des del 97 el que era la variació absoluta. Són variacions absolutes tant la relativa com nosaltres l'hem tret, evidentment encara que vostè no l'hagi publicada, són records històrics des que hi ha sèries d'estadística.

Tant ens preocupa açò que avui, com ha dit la presidenta és el darrer dia de Ple, nosaltres sol·licitarem la reunió cada mes de la Comissió Permanent d'aquest parlament per tal d'escoltar a la consellera respecte de l'evolució de l'atur, al conseller per a l'evolució de l'economia i al conseller per a l'evolució del turisme. Creim que els diputats han de fer vacances, però també han de fer feina i, per tant, li ho dic, esper que el Govern no faci vacances sinó que faci feina, i els diputats puguem escoltar el mes de juliol i el mes d'agost què passa amb aquesta situació de crisi que hi ha a Espanya.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Huguet. Sra. Nájera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL I FORMACIÓ
(Margarita Nájera i Aranzábal):

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Huguet, yo le agradezco profundamente lo que usted acaba de decir porque desde luego ni el Gobierno se va de vacaciones ni esta consellera tiene ninguna intención; al revés, yo creo que el tema en el que usted y yo nos ocupamos es un tema de vital importancia para todos los ciudadanos de las Islas. Usted ha hablado y ha planteado una serie de cifras que además nosotros estamos tratando de analizar, de profundizar y de conocer, y nuestro trabajo es precisamente conocer muy bien la situación, saber cual es el perfil de estos 35.000 parados de los que estamos hablando en este momento para poder diseñar, poner en marcha medidas que nos permitan dar respuesta a esta situación.

Usted conoce que hace un par de semanas tuvimos una comparecencia precisamente donde planteamos ya en la Cámara, en la comparecencia, en la comisión, toda una serie de medidas que desde la Conselleria de Treball i Formació i desde el SOIB se ponen en marcha precisamente para atender la especificidad de determinados grupos de parados que tienen que ver con la construcción; por eso, en este momento, reitero que estamos trabajando en esa línea, yo me he ofrecido en el ámbito de la comisión a dar todas las explicaciones, estamos en este momento acabando de preparar precisamente un plan extraordinario de medidas para hacer frente a la situación que nos vamos a encontrar este invierno y desde luego en cualquier momento estoy dispuesta a dar las explicaciones y a mantener las reuniones que así se entiendan oportunas. Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Nájera.

I.7) Pregunta RGE núm. 4743/08, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Miquel Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a delimitació de la costa de Formentera.

La següent pregunta és la RGE núm. 4743/08, relativa a la delimitació de la costa de Formentera. La formula el Sr. Josep Miquel Mayans. Té la paraula.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Gràcies, presidenta. No sé exactament qui em contestarà del Govern, però bé, com ha explicat el Sr. Moragues, ja sé com ho he de fer perquè em contesti el president, quan sigui el torn rotatori de portaveu del meu grup la faré i en teoria com que seré el portaveu aquells dos mesos m'haurà de contestar el president. Agrairé de totes maneres que em contesti un membre del Govern.

La pregunta fa referència al tema que es va declarar als diaris, a la premsa pública, referent a la ministra de Medi Ambient, a les delimitacions a l'illa de Formentera, on deia textualment que proposava reubicar els habitatges afectats per les delimitacions fora de la zona de domini públic. S'entén que és zona de servitud o s'entén que és més lluny, no s'entén exactament on, afectar-los, per dir-ho suaument, varen dir que no era factible, jo no puc dir dins aquest parlament el que varen dir fora de micròfons, però vostès ho poden suposar, varen dir que no era factible, fins i tot el Consell de Formentera pel portaveu del seu president mateix va dir que no era una solució que es pogués acceptar, per tant, m'agradaria saber quina opinió té el Govern i en el sentit que anem tots a una davant el ministeri, en el sentit que unim forces de cara a plantejar una solució, que existeix, una solució possible per solucionar aquest tema important a l'illa de Formentera.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Mayans. Sr. Grimalt, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Mayans, nosaltres per saber exactament què va dir la ministra hem agafat el *Diari de Sessions* del Ple del Senat i hem comprovat que la ministra va dir dues coses, la primera que reitera el compromís existent per concloure els estudis tècnics i jurídics que permetin modificar el traçat de la delimitació de Formentera, cosa que celebrem i a la qual donam suport com a govern, i l'altra va avançar que l'estudi també proposa solucions per a la reubicació fora de domini públic marítimoterrestre d'immobles que actualment l'ocupen.

Aquesta segona part, d'allò que va dir la ministra, ens genera una certa preocupació perquè ho veim complicat, ho veim complicat perquè en molts de casos la propietat, és a dir, els límits de la propietat de cada una de les finques no permetrà reubicar aquests immobles perquè no sabem qui ho pagarà i perquè tampoc no sabem si urbanísticament això serà viable.

Per tant, de tota manera ho veim complicat i volem saber exactament en què consistiran aquestes propostes, però pensam que el més assenyat és esperar a conèixer les propostes concretes, que el ministeri faci públic aquest estudi i aquestes propostes concretes i en qualsevol cas veim que la mateixa ministra reconeix que l'ús de la costa ha de ser sostenible no tan sols ambientalment sinó també socialment i econòmicament. En aquest sentit pensam que tan socialment com econòmicament les propostes que finalment es facin han de ser viables. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Grimalt. Vol fer ús de la paraula? Té la paraula el Sr. Mayans.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Sí, gràcies, presidenta. Agraesc la contestació per part del conseller de Medi Ambient. Jo els demanaria com a portaveu parlamentari i representant de Formentera en aquest parlament que fes una passa més, no digués només que no són assumibles i que veu complicada la seva aplicació sinó que digués que és impossible perquè com vostè mateix ha reconegut les superfícies, les parcel·lacions, les propietats acaben on acaben i, per tant, tal vegada no és el mateix propietari de la zona després de la delimitació o després de zona de servitud, afegit a això representaria canvis importantíssims no només personals, que ja són prou importants, sinó canvis a tota la normativa que ara mateix redacta el Consell de Formentera urbanísticament parlant.

A part d'això el summum ja crec d'aquesta solució és que ho havien de pagar, segons tenc entès i ho han dit també els afectats, ho havien de pagar els mateixos propietaris, per tant haurien de fer dues vegades un esforç que han fet ja que els ha costat tota la vida, parlo que a vegades hi ha habitatges unifamiliars i a vegades hi ha hotels o qualsevol negoci d'àmbit turístic. Per tant, facin pressió, la que puguin, sé que és un tema difícil, ho reconec, facin les reunions o demanin les reunions que puguin i facin les cartes o els informes que puguin per rebatre aquesta solució que no és factible ni molt manco i, sobretot, la solució que varen entregar els afectats sí que existeix, és factible i sobretot és realista i de fàcil aplicació, fàcil entre cometes evidentment, però no arribam als nivells que s'ha (...) ja.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Mayans. Sr. Grimalt, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Mayans, fa mal pronunciar-se d'una cosa que no s'ha fet pública encara, és a dir, s'ha avançat que hi haurà propostes en aquest sentit, però jo crec que el més assenyat és primer conèixer les propostes abans de pronunciar-s'hi. En qualsevol cas m'agradaria recordar que aquesta delimitació es va aprovar l'any 97 i el va aprovar el Partit Popular, un partit en el qual vostè té molta tirada, i que la causa de tot aquest problema és precisament de l'any 97, que després, de l'any 2000 a l'any 2003 va ser ministre un il·lustre balear que no va fer res per resoldre aquest problema, per tant crec que la voluntat que expressa el ministeri de posar solució a aquest tema i d'intentar trobar solucions és d'agrar i en qualsevol cas els haurem d'estar damunt perquè evidentment les solucions que ens presentin han de ser viables com vostè mateix diu i ho compartim.

Per altra banda també recordar-li que les dues vegades que tant en el Congrés dels Diputats com en el Senat s'ha pres alguna decisió amb aquest tema, s'ha pres per unanimitat i tots els partits polítics tant en el Congrés com en el Senat donen suport que es revisi i que s'estudiï modificar aquesta delimitació.

Gràcies

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Grimalt.

1.8) Pregunta RGE núm. 4756/08, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a manteniment de la seu d'Spanair a les Illes Balears.

La següent pregunta és la RGE núm. 4756/08, relativa al manteniment de la seu d'Spanair a les Illes Balears i la formula la Sra. Cabrer. Sra. Cabrer, té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, darrerament les notícies entorn a les companyies aèries que tenen la seva base a Balears es multipliquen i per desgràcia totes són males notícies. Tenim encara damunt la taula el greu problema de la venda d'Spanair on estan en joc més de 1.200 llocs de feina només a les Illes Balears i tots els beneficis que suposa la indústria aeronàutica quan ja es parla d'una possible venda d'Air Europa i també es parla d'una pujada de les tarifes aèries a la península del voltant d'un 10% per part d'Spanair i Air Europa.

Per si això no bastàs resulta que ara el Govern de les Illes Balears s'ha ficat en una polèmica absurda, innecessària, ridícula i perillosa per a la nostra economia com és el tema del català per part del personal d'Air Berlín i, per si no bastàs tot això, tenim una intromissió des del nostre punt de vista il·legítima del Govern català, del Govern de la Generalitat de Catalunya, tant en un tema com en un altre. En el tema d'Air Berlín complica més les nostres relacions amb les seves declaracions per no parlar de l'impresentable diputat d'Esquerra Republicana de Catalunya, Sr. Joan Puig, però pel que fa a Spanair no només ofereix al possible comprador tota la terminal sud del Prat de Llobregat si no que a més el mateix Govern català impulsa un consorci públic-privat amb presència de la Cambra de Comerç i el president del turisme de Barcelona, per presentar una oferta de compra a Spanair.

Per tant, Sr. Conseller, li demanam que pensa fer per evitar tota aquesta perillosa situació. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Cabrer. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, com sap, la Conselleria de Mobilitat fa totes les gestions necessàries des de fa estona, a més a més, i les venim repetint aquí a aquesta cambra tant a nivell institucional, també a nivell d'informació sindical i especialment i sobretot amb els possibles compradors de tal manera que sempre dins el marge limitat de la intervenció de l'Administració feim les passes adequades. Mesures més concretes hauran de dependre ja de quan sapiguem exactament qui és el comprador d'Spanair.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Vicens. Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, li he de dir que nosaltres jo crec que la indústria aeronàutica a les Illes Balears en aquest moment necessita un govern, necessita un conseller que no estigui amagat, un conseller que presenti un pla d'actuació per posar fi a aquesta situació que jo crec que ja és molt perillosa amb totes les passes que es donen i, a més, un conseller que estigui informat i que no s'assabenti per la premsa de les inversions que ha de fer el Ministeri de Foment als aeroports de les Illes Balears.

En aquest moment què passa, que si compra la Generalitat de Catalunya farà gestions amb el comprador perquè no se'n dugui la seu a Barcelona? Per favor, és ridícul si ja hi ha una oferta, pareix, per part de la mateixa Generalitat de Catalunya.

Necessitam un govern, Sr. Conseller, que defensi les companyies aèries, que defensi el que és en aquest moment una agressió i un atac a una companyia com és Air Berlín per part de radicalismes i per part de postures prepotents i més quan aquí dins part del seu govern ni tan sols parla català, per tant, lliçons a companyies que creen llocs de feina crec que és un insult. Per tant, Sr. Conseller, no estam per perdre més llocs de feina a les Illes Balears, li demanam que presenti un pla d'actuació de tota la indústria aeronàutica i en especial pel que fa a Spanair i que quedi garantit el futur de la indústria aeronàutica a les Illes Balears. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Cabrer. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, vostè parla com si l'Administració pogués intervenir lliurement en el procés de venda i s'oblida, i vostè ho hauria de saber més que ningú, que des del 87 això està totalment liberalitzat. El que fa Catalunya és senzillament donar suport en el que pot a la iniciativa privada que pugui generar-se de Catalunya igual que

aquest govern ho faria si d'aquí hi hagués una iniciativa privada, i li asseguro que aquest govern no deixa d'estimular aquesta possibilitat.

Ja li he dit que el Govern no està de mans plegades i ha fet multitud, totes les actuacions que havia de fer tant a nivell institucional, Comissió Nacional de Competència, Direcció General d'Aviació Civil, fins i tot parlem amb la Generalitat de Catalunya i sobretot amb els compradors, amb cada un dels compradors, darrerament hem tengut tots els contactes que pertoqueu fins i tot amb la darrera associació aquesta empresarial catalana que es diu FEMCAT i per tant, també, hem parlat amb ells. L'objectiu sempre és el mateix, és a dir, comunicar al comprador i al venedor que el Govern vol mantenir la connectivitat, el nombre de vols i la base a les Illes Balears.

Miri, en tot cas, si vostè té una solució màgica digui-la, el que passa és que no entenc perquè no la va aplicar quan tocava perquè el procés de venda d'Spanair fa molta estona, ve d'enfora i precisament era el maig del 2007 quan una persona molt lligada a les Illes va vendre les seves accions i aquí és quan es podia fer una solució en clau balear, cosa que no es va fer.

Si em permet, atac a les companyies jo li record que gràcies a les seves paraules una companyia va haver d'anar als mitjans de comunicació a dir que se n'aniria de les Illes Balears si seguien els atacs per part del Partit Popular a aquest parlament, per tant, recordi i no digui segon què, Sra. Diputada.

Miri, pel que fa a la llengua just li diré una cosa, crec que és molt desencertat que vostè tregui aquest tema aquí, però li diré una cosa i sense entrar en polèmica, crec que la llengua pròpia, la llengua pròpia d'un país, Sra. Diputada, no l'anul·larà, el dret de ser present en màxima representació i fins i tot de manera preferent, no l'anul·larà cap opinió que pugui haver-hi ni tan sols cap normativa perquè aquest dret natural és una cosa inherent a la llengua pròpia d'un país, i la llengua pròpia d'aquest país és el català i s'ha de defensar a tots els nivells. Que li quedi ben clar, senyora.

LA SRA. PRESIDENTA:

I.9) Pregunta RGE núm. 4749/08, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a la sentència del cas Andratx.

La següent pregunta és relativa a la sentència del cas Andratx i la formula el diputat Sr. Antoni Alorda. Té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. La sentència del cas Andratx, o millor dit, la primera de les sentències dels casos Andratx ha condemnat el Sr. Massot i el Sr. Hidalgo per dos delictes, prevaricació administrativa i contra l'ordenació del territori, no parlem, per tant, ja de dos imputats, ja són dos càrrecs públics del Partit Popular condemnats.

No oblidam, Sr. Conseller, que el Sr. Massot fou detingut mentre exercia de director general d'Ordenació del Territori, pareix que l'emfàtica consellera Cabrer va trobar que el servei de l'esplèndid urbanisme d'Andratx era la persona més indicada per orientar l'urbanisme d'arreu de les Illes Balears perquè no debades el Sr. Massot era conegut per tenir fama de rei Mides, de convertir en sòl urbà tot allò que tocava. Afortunadament hem passat pàgina d'aquests temps, però en tot cas li demanam, Sr. Conseller, perquè és una sentència rellevant, si creu que té algunes repercussions en la política territorial del país tant a l'hora del seu disseny com a la seva pràctica quotidiana.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, Sr. Alorda, en sentit estricte és evident que la sentència, una sentència penal, no té repercussió normativa sobre l'organització del territori o sobre l'urbanisme, ara bé, jo vull imaginar que vostè es refereix a la rellevància política.

La sentència jo diria que ens situa en un nou context polític i institucional i probablement, tal com diu vostè, la Sra. Cabrer devia estar tan ocupada en les qüestions aèries que no devia estar ocupada en el que li tocava, però jo crec que això ens du a un nou context polític i institucional.

(Remors de veus)

Si em permet el Partit Popular continuar, m'agradaria esmentar una sèrie de coses, aquesta sentència el que fa és acabar amb la sensació d'impunitat -i això crec que és una cosa molt important- que bona part de la societat percebia i que segurament hi ha certa raó perquè hi hagut un seguit d'escàndols que han sortit a la llum.

(Continua la remor de veus)

Sra. Presidenta, m'agradaria poder continuar.

Podem continuar? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per favor, els deman que deixin parlar el diputat.

(Remors de veus)

Senyors del Partit Popular, els demanaria per favor que deixassin parlar el conseller. Vostès tendran els seus torns.

Sr. Conseller, continuï.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Sí, moltes gràcies. A més a més la sentència el que fa és situar a uns límits raonables, sobretot raonables, la interpretació de les normes urbanístiques que hi hagut fins ara ja que queda molt clar, queda molt clar que l'excés de creativitat interpretativa pot conduir a l'esfera del dret penal. Per altra part, jo crec que facilita bastant la resistència jurídica que poden tenir els funcionaris davant determinades pressions a favor de la il·legalitat i finalment jo voldria ressaltar la sensibilitat social que recull la sentència en matèria territorial, de fet és significatiu que la defensa dels acusats fes una argumentació d'exactament el contrari, és a dir, de la sensibilitat social de tolerància que hi ha a la societat amb aquestes coses.

Permeti'm en aquest darrer punt ser més específic, de fet la sentència dóna dos exemples concrets, la gran mobilització i la manifestació produïda sota el lema de "Salvem Mallorca" per una banda, i la recent aprovació -sí, em sap greu que els faci riure això- i la recent aprovació d'aquest parlament de la Llei de mesures urgents per a un desenvolupament sostenible a les Illes Balears, i he de reconèixer, Sr. Diputat, que aquest darrer punt em crea especial satisfacció.

En definitiva, li puc dir que es tracta d'una sentència jo diria que històrica que té com a principal valor el reforç de la legalitat i el compliment de la normativa urbanística i sobretot que dificulta aquesta idea tan senzilla, tan bàsica que la tolerància davant les infraccions era molt grossa i, per tant, a partir d'ara crec que això sí tendrà un canvi substancial.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 4754/08, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ràtios en atenció primària.

La següent pregunta és relativa a ràtios en atenció primària que formula la diputada Sra. Maria Torres del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Amb la perspectiva que ens donen els mesos que han transcorregut amb el nou govern progressista volem demanar-li al Sr. Conseller de Salut i Consum quines millores es donen a les ràtios en l'atenció primària a l'illa de Mallorca.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. Thomàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Un dels objectius que es varen marcar a l'inici de legislatura era una reducció quant a les persones que havien de ser ateses pel metge de família i el que volíem era arribar a atenció primària amb unes xifres properes a 1.500 persones. La situació de partida el mes de juny de l'any 2007 era una ràtio de 1.945 targetes a les Illes Balears per metge de família i específicament a Mallorca 1.827. En aquests deu darrers mesos nosaltres hem fet un esforç a pesar de la conjuntura per disminuir aquestes ràtios amb una doble finalitat, per una banda aconseguir millorar la qualitat assistencial dels nostres ciutadans i per una altra disminuir la pressió assistencial dels professionals.

Què podem dir avui? Avui podem dir que 33 nous professionals, 24 metges de família i 9 pediatres, ja s'han incorporat als centres de salut de l'illa de Mallorca des de juliol de l'any passat a aquest mes que estam ara i, que també és importat, que el que resta del 2008 tenim previst incorporar-ne 17 més.

Quins criteris hem aplicat? Per una banda el criteri de població i per una altra intentar adequar els nous centres que obrim i adequar-ho a aquells centres de salut que també tenen una altra funció que és la funció de formar nous especialistes en medicina de família.

La situació és difícil en el sentit que aquest darrer any a Mallorca ha augmentat un 2% el percentatge de targetes sanitàries i que en aquest període, ara en aquests moments, hem aconseguit baixar de 1.827, com li he dit, ara estam en una xifra de 1.780.

Evidentment, en aquests moments tenim ja 31 centres de salut que estan per sota de 1.800 i nous centres de salut, 200, ja estan per xifres molt properes a 1.600 persones per metge de família. Evidentment això té un doble valor, un valor que és estrictament quantitatiu, nosaltres hem incorporat en deu mesos 33 professionals nous a Mallorca i ho hem de comparar amb el que va fer el Partit Popular no durant un any sinó durant quatre anys. Si nosaltres hem incorporat 33 professionals el Partit Popular en quatre anys en va incorporar 22.

Per una altra banda hi ha un fet que és la conjuntura que tenim d'augment de població encara i dificultats en recursos humans, però que li quedi clar que des de la Conselleria de Salut continuarem treballant en aquesta línia, ja que estam convençuts que és una línia correcta que al final aconsegueix dues coses, millorar la qualitat assistencial i disminuir la pressió assistencial dels professionals en atenció primària.

Moltes gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 4760/08, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a preus del gasoil respecte de diferents sectors.

LA SRA. PRESIDENTA:

La següent pregunta és la RGE núm. 4760/08, relativa a preus del gasoil i la formula el Sr. Josep Juan i Cardona. Té la paraula.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, coneixeran les senyores i els senyors diputats que en els darrers temps la pujada dels combustibles ha fet, ha causat molta preocupació entre els ciutadans i a part de preocupació doncs certs perjudicis econòmics, però qui realment pateix aquests perjudicis són els sectors econòmics que depenen d'una manera important del combustible, em referesc a l'agricultura, a la pesca i al transport. Per tant, volem saber quines són les mesures que el Govern de les Illes Balears ha pres en relació amb l'augment del preu del gasoil pel que fa els diferents sectors econòmics o professionals.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Cardona. Qui demana la paraula per contestar? Sra. Vives, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Francesca Vives i Amer):

Sí, bon dia, gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Com vostè sap perfectament el control dels impostos que s'apliquen sobre els hidrocarburs és una competència exclusiva estatal la qual cosa repercuteix directament sobre el preu del combustible, en conseqüència el marge de maniobra d'aquest govern es veu limitat a la capacitat de negociació entre els sectors implicats i l'adopció de mesures per minvar els efectes del preu del combustible sobre el consumidor final millorant els costs de producció dels sectors implicats i que bàsicament són agricultura, pesca i transport tal com vostè mateix ha dit. En aquest sentit des de les distintes conselleries del Govern es fa feina.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Vives. Sr. Cardona, té la paraula.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, no puc entendre que el Govern es desfaci, permeti'm el llenguatge policial, es desfaci dels trumfos d'aquesta manera. No puc comprendre, Sra. Consellera, com miren cap a un altre costat quan en aquest país hi ha problemes i molt seriosos. Què ha de passar a aquesta comunitat perquè actui?

Mirin, en aquest moment el 70%, més o manco, dels costos d'exploració del sector pesquer estan amb el combustible, en una setmana, ells parlen en pessetes, ha passat de 123 a 132 pessetes, és a dir, en els darrers mesos ha pujat més d'un 35% l'import del gasoil. En el sector del transport passa exactament el mateix i amb el d'agricultura passa exactament el mateix, i vostè em ve aquí a comptar que no tenen marges de maniobra perquè els impostos els posa Madrid, vostès no han fet absolutament res, Sra. Consellera, això és totalment i absolutament lamentable, però és que a més li diré dos acords del Consell de Govern, brillants, brillants, sobre aquesta situació.

Per una banda, es comprometen a avançar unes subvencions al sector pesquer, que haurien d'estar pagades ja, és l'única comunitat que no ha pagat, en tot Espanya, aquesta subvenció referida als costos de combustible dels anys 2004 i 2005. Ara, els diuen que els solucionaran els problemes de fa dos anys, però no els d'avui. Però, és que a més, això ho he tret de la pàgina del Govern, i supòs que no és mentida, diuen que com a gran solució, senyores i senyors diputats, com a gran solució!, perquè els pescadors no tinguin més problemes és que deixin de treballar una hora menys a l'arrossegament, les barques fora, les barques fora. És a dir, fent menys feina, tendrem menys despeses i així ho arreglen. Per què no ho diuen als transportistes i als taxistes que treballin una hora menys o que facin cent quilòmetres menys? Així gastarien menys combustible. Aquestes són les solucions que vostès proposen?

Sra. Consellera, és absolutament necessari que el Govern es mogui i faci alguna cosa. En aquest moment, Sra. Consellera, veim com les empreses temen pel seu futur, hi ha moltes d'aquestes empreses que en aquest moment ja diuen que hauran de tancar, i vostès ho contemplen amb una passivitat indecent. Sra. Consellera, és hora que facin alguna cosa i facin el favor de fer-ho ràpid, si no, no quedarà ningú.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

LA SRA. CONSELLERA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Francesca Vives i Amer):

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Veig que segueix en la seva línia catastrofista. És veritat que la situació és delicada, però no crec que amb aquesta actitud que tenen contribueixin a millorar absolutament res, ni que, per exemple, la gent vagi al comerç, un tema que a vostè el preocupa.

De totes maneres, li he parlat del preu del combustible, això no vol dir que des de les conselleries no es faci feina, i molta. Començaré, per exemple, per la meua, Comerç, Indústria i Energia. En aquest cas el que es fa... un moment... bé, en aquest moment, és un pla d'indústria perquè som conscients que és absolutament necessari i no s'havia fet mai; també es reestructuren les ajudes perquè arribin a més gent, a més sectors, a més empreses; també s'està elaborant una ordre concreta per tal d'establir una sèrie de criteris per ajudar les empreses amb dificultat, criteris objectius, no arbitraris, en el sentit que a aquesta convé, políticament, donar-li això i li

donam, no, que tots sàpiguen a què s'han d'atendre i els ho hem de donar; també es fomenten polítiques d'estalvi energètic i línies d'ajuda en aquest sentit per tal d'intentar minvar, precisament, el preu del combustible, el cost de la producció; però també li parlaré del sector primari, del que es fa des de la Conselleria d'Agricultura, perquè, encara que no ho cregui, aquest govern és un govern cohesionat i sabem què passa en els distints departaments, ho cregui o no.

Per tant, des de la Conselleria d'Agricultura des de fa moltíssima d'estona es mantenen nombroses reunions amb les confraries de pescadors, amb la federació de confreres, amb l'organització de producció Mallorca Mar i amb l'Autoritat Portuària amb la intenció de cercar i trobar solucions. Dins les possibilitats del Govern, a curt termini, s'avançaran precisament als pescadors prop de 600.000 euros d'ajudes del mínims que han d'arribar del ministeri i que ja està confirmat que arribaran. També des de l'IDI, concretament en aquest cas des de la conselleria, s'estan renegociant les condicions d'amortització del crèdit ICO i també s'està intentant negociar amb l'Autoritat Portuària per facilitar l'entrada de camions cisternes en els ports per tan d'abaratir el subministrament de gasoli a les barques d'arrossegament.

Quant a la Conselleria de Transport, es du a terme una tasca molt bona d'intermediari entre el sector de transport i els de distribució. De fet, no s'hi ha vist que aquí estan molt calcats precisament per la bona predisposició d'aquest govern per tal de moderar l'increment dels costos de transport sobre els preus finals que repercuteixen sobre el consumidor.

Com veu, aquest govern, de braços plegats, res de res. M'alegra molt aquesta sensibilitat que tenen entorn al combustible i que no la tenguessin fa un parell d'anys quan varen donar suport a una guerra que, en el fons, ens ha duit a això. Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 4752/08, de l'Hble. Diputada Sra. Anna Crespi i Prunés, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a servei de banda ampla.

LA SRA. PRESIDENTA:

La següent pregunta, relativa a la banda ampla, la formula la Sra. Anna Crespi. Sra. Crespi, té la paraula.

LA SRA. CRESPI I PRUNÉS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Aquesta és una pregunta dirigida al conseller d'Economia, Hisenda i Innovació, el Sr. Manera. A la nostra comunitat autònoma i pel fet de ser unes illes, els distints operadors de telecomunicacions es troben amb un cost afegit a l'hora de fer arribar els senyals.

Per tant, voldria saber quines són les actuacions que aquest govern du a terme per reduir el cost de l'efecte d'insularitat sobre els serveis de banda ampla.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Crespí.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, el Govern és ben conscient del problema que té tot el que representa la comunicació des de Mallorca a les altres illes perquè s'encareixen els costos de comunicació a través de la fibra submarina. En aquest aspecte, aquesta és una qüestió que afecta directament la Comissió del Mercat de Telecomunicacions, és una competència d'aquesta comissió. El Govern el que fa és establir relacions directes amb aquesta comissió per personar-se i fer les aportacions públiques des del Govern que siguin necessàries per resoldre aquest problema.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Manera. Vol fer ús de la paraula la Sra. Crespí?

I.13) Pregunta RGE núm. 4758/08, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a descripció de la situació econòmica a les Illes Balears.

Doncs passam a la següent pregunta, relativa a la descripció de la situació econòmica a les Illes Balears, la formula la Sra. Estaràs. Sra. Estaràs, té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, des del mes de febrer, farà quatre mesos, li demanam des del meu grup i jo personalment, quina posició té vostè davant la crisi econòmica que pateixen les Illes Balears i també la resta d'Espanya, davant la situació que pateixen les famílies de les Illes Balears, que ho estan passant malament i veuen com el seu benestar i la seva qualitat de vida ha minvat considerablement?

Sr. President, vostè i el seu conseller únicament accepten un alentiment econòmic, no una crisi. Vostè la setmana passada qualificà la situació com una situació positiva amb alguna dificultat. Permeti'm que li doni una sèrie de dades que demostraran que, menys els quinze membres del Govern, la resta de les Illes Balears ho està passant malament.

En primer lloc, les xifres d'atur: 8.000 persones que el mes de maig tenien feina l'any passat, ara 8.000 persones més que no tenen feina. Destrucció del teixit empresarial: el mes d'abril tenim 84 empreses menys que fa un any i 30 empreses de la construcció han fet suspensió de pagaments, hi ha hagut el 70% de caiguda a la venda de pisos i han caigut les vendes del comerç el 20%, i no és per la guerra d'Iraq. També hi ha hagut una caiguda en el creixement del 3,1%, on el vàrem deixar nosaltres, prop del 2%, tot i que després el Sr. Manera el mes d'abril digué que no es baixaria el creixement i el mes de maig el Sr. Manera va haver de baixar aquest creixement. Hi ha hagut també una caiguda de la recaptació d'imposts, una inflació galopant, avui la llet puja més del 24%. L'Euribor ha marcat el seu màxim històric dels darrers dotze anys amb el 5,35%, el que ofega les famílies per pagar una hipoteca, i els transportistes paguen el gasoli el 25% més que fa un any.

Supòs que això li farà canviar els pressuposts perquè varen ser uns pressuposts que consideraven un creixement del 2,7% i amb un barril de petroli de 90 dòlars.

Vostè, Sr. President, què pensa fer? Quina resposta donarà als ciutadans de les Illes Balears? No creu que tenim una crisi econòmica important aquests anys 2008 i 2009?

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Estaràs. Té la paraula el Sr. Antich.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs. La descripció que faig jo és d'incertesa pel panorama econòmic internacional i per tota la situació que representa l'augment de preus dels barrils de petroli i els problemes amb les matèries primeres, de preocupació per la situació en què està el sector de la construcció i de gran confiança per la fortalesa de l'economia de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Antich. Sra. Estaràs, té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Sr. President, el silenci és la seva principal característica en els temes importants, no m'ha dit vostè, ni ho ha dit durant quatre mesos, què farà davant aquesta crisi de situació econòmica, què farà amb el sector dels transportistes, què farà perquè les famílies puguin arribar a final de mes, què farà perquè puguem pagar una hipoteca els ciutadans d'aquestes illes ni què farà per augmentar el nivell de vida d'aquesta terra i perquè els preus dels aliments no ens ofeguin.

Li asseguro que el joc de paraules, als quals tan acostumats ens tenen, a dir alentiment en lloc de crisi, a dir transferència en lloc de transvasament, a dir entitat nacional en lloc de nació, no ajuden que els ciutadans tinguin confiança en la seva gestió de govern. No tapi la realitat i posi's a fer feina.

Sr. President, els ciutadans d'aquesta terra no veuen cap expectativa positiva i, a més, una cosa més greu -i amb això acab- no perdi en aquest darrer període de sessions, en aquest darrer plenari, l'oportunitat de contestar atacant el Partit Popular. No perdi més temps, Sr. President, i posi's a fer feina amb unitat de criteri i unitat d'acció perquè la política econòmica no torni a ser una víctima del seu govern a sis.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Estaràs. Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs, miri, jo ja no vull discutir més quin nom donam a la situació econòmica, no crec que aquest sigui el greu problema que tenen els ciutadans i les ciutadanes, sinó que el problema que tenen és que efectivament necessiten de polítiques. Li he dir, a més, que jo contest totes les preguntes que vostè em fa i no he deixat de contestar-ne ni una, per tant, res de silencis.

Miri, nosaltres des del primer moment ens hem posat a fer feina en aquest tema, crec que hem estat una de les primeres comunitats autònomes que hem donat respostes precisament a la situació que patim en aquests moments. Fa mesos vaig accelerar les inversions al Govern, he de dir que avui el 56% de les inversions ja estan fetes, l'onze i busques per cent més que en el 2007, que era quan governaven vostès; fa mesos que vaig asseure els empresaris i sindicats, i avui tenim un pacte per a l'habitatge, 25 milions d'euros de solars comprats, una llei aprovada per unanimitat i s'estan redactant els projectes i els concursos per fer-ho efectiu. Fa mesos que hem posat en marxa projectes de rehabilitació integral de barris, entre d'altres Pere Garau, Polígon de Llevant i tots els municipis de Menorca. Fa mesos que ens posàrem a fer feina en el Pla de desenvolupament rural, ja s'ha aprovat per la Unió Europea i significarà uns 300 milions d'euros d'inversió total. Fa mesos vaig firmar un conveni amb l'ICO per aconseguir préstecs per a petites i mitjanes empreses, estan a la seva disposició i són uns 30 milions d'euros.

La Conselleria de Treball a través del SOIB ha posat ja en marxa un grup de set mesures per lluitar contra l'atur, implicant-hi els ajuntaments. En el passat Consell de Govern vàrem aprovar un nou decret sobre ajudes en matèria d'habitatge, significa uns 19 milions més d'ajudes per als ciutadans per accedir a un habitatge o per millorar el que tenen. Tot això se suma a les iniciatives de l'Estat que estam aplicant aquí a les Illes Balears.

Ja tenim un pacte amb sindicats i empresaris en R+D+I, que és una ajuda important per modernitzar la nostra activitat econòmica. En turisme es fan esforços consensuats amb el sector per millorar la promoció turística amb èxit a Madrid i a Berlín. Quant al sector pesquer no m'hi estendré perquè ja ho han dit, ja se n'ha parlat.

Avui mateix he ordenat que es constitueixi una comissió de seguiment en matèria de transports que en aquests moments es deu constituir i, malgrat tot, he de dir que encara no estam contents i per això he encarregat a la Conselleria de Treball un pla per a la reactivació de l'ocupació per posar en marxa a partir de l'octubre, ho volem fer, com se suposa, amb el suport d'empresaris i sindicats.

Per altra banda, en el marc del Pacte per a la competitivitat, l'ocupació i la cohesió social farem una reunió en molt breu termini de temps per analitzar totes les distintes actuacions que duim a terme i per veure si n'hem de dur a terme de noves. Com se suposa amb el suport de sindicats i empresaris, que és com fa feina aquest govern.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Antich.

II. Interpel·lació RGE núm. 3892/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a transport d'energia elèctrica en alta.

A continuació, passam al segon punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de la Interpel·lació RGE núm. 3892/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa al transport d'energia elèctrica en alta. En nom del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, senyors membres del Govern, Sra. Consellera, bon dia a tots. En el darrer consell de ministres del mes de maig passat, dia 30, entre altres acords, el Consell de Ministres va aprovar la planificació dels sectors d'electricitat i gas 2008-2016. Aquest procés culmina un extens camí que des de l'inici de la planificació de la primera 2002-2011, després de la revisió del 2005-2011 i l'aprovació de les (...) que afectaven les Illes Balears ens trobam ara en una situació que deixa fora de previsions d'ordenació territorial d'acord amb el Pla director sectorial que correspon als governs de les comunitats autònomes en relació amb l'ocupació física dels espais necessaris per allò que és planificació obligatòria i també naturalment per les sol·licituds de la indicativa que naturalment fa que situant-nos enmig d'aquesta planificació tan important pel futur a mig i a llarg termini de les Illes Balears, necessita que el Govern manifesti el seu posicionament, les seves idees i els seus plans d'execució.

M'explic. L'any 1996 la Unió Europea va iniciar un procés cap a un mercat únic en matèria d'energia, de gas i d'electricitat. La iniciativa iniciada -com he dit- l'any 1996 ha culminat ja amb una sèrie de directives que resulten extraordinàriament eficaces a l'hora de liberalitzar la generació de l'electricitat, a l'hora d'incorporar més energia renovable, he parlat del procés de generació d'electricitat, part del procés d'incorporació de més energia renovable, de millorar el servei i, sobretot, d'abaratir els costos. Això va acompanyat, després de la separació dels sistemes i dels operadors promoguda per la Unió Europea, va acompanyat de la planificació obligatòria de la xarxa.

Europa tindrà un servei de xarxa de distribució d'electricitat en alta més gran, més ampli territorialment que la mateixa Unió Europea, perquè és obvi que molts de països que no formen, no han manifestat tenir interès per formar part de la Unió Europea, sí que tenen interès a participar a la xarxa de transport d'electricitat en alta.

La pregunta és òbvia, a Balears ens podíem quedar, ens podem quedar, ens podem, més endavant, quedar fora de la incorporació d'aquesta xarxa en alta d'electricitat europea? Tots sabem que l'electricitat generada per sistemes de combustible de menor contingut d'emissions de CO₂ a l'atmosfera o l'electricitat generada per energia renovable estarà incorporada majoritàriament en aquesta xarxa. Per tant, que el percentatge d'aquest tipus d'electricitat menys contaminant i provinent d'energies més renovables que vengui a través de connexions elèctriques des del continent a les Illes Balears serà l'electricitat que tindrà més virtuts quant a preu, perquè el preu òbviament serà el mateix del continent, i quant a qualitat, perquè serà la que tindrà incorporada, donades les limitacions que hi ha per incorporar inconvenients naturals o per limitacions d'acceptació del sistema, per incorporar energies renovables a la generació d'electricitat a les Illes Balears.

Fet aquest preàmbul, que podria ser molt més extens, i documentació n'hi ha per fer-ho així, a mi el que m'interessa és centrar les qüestions que volem, des del nostre grup, que el Govern manifesti d'una manera clara. Quan és obvi que hauran de revisar, modificar -modificar o revisar són dos termes d'actuació sobre el planejament territorial i urbanístic- el Pla director sectorial vigent aprovat el 2005 per tal d'incorporar -supòs que estan perfectament assabentats, tant els diputats portaveus d'aquesta àrea com la consellera- aquelles incorporacions des del nostre punt de vista tan favorables, que la nova planificació aprovada i que recull no només els suggeriments sinó les demandes del Govern que el 2007, a principis del 2007, va incorporar des de la Conselleria d'Indústria a la petició d'informe fet pel ministeri per tal d'incorporar o conèixer quines s'havien d'incorporar en aquesta planificació que ara s'ha aprovat.

Relacionaré d'una manera molt somera, perquè tampoc no s'han de fer grans detalls, quines són a la planificació del 2008-2016 que ara trobarem noves per a les Illes Balears. Ho diu el resum del mateix Ministeri d'Indústria respecte del sistema balear, ho llegiré en castellà: "*refuerzo de la red planificada para conectar los distintos sistemas insulares entre sí mediante la planificación de enlaces submarinos adicionales*". És a dir, entre Formentera i Eivissa una tercera connexió elèctrica, entre Eivissa i Mallorca una segona, encara no hi ha la primera

executada, i entre Menorca, concretament Ciutadella i Artà a Mallorca, una segona connexió elèctrica. Es ratifica i es manté la situació de planificació cap a l'horitzó del 2011 de tenir executada la connexió de les Illes Balears amb la península. Per tant, des d'aquest punt de vista la planificació territorial de les Illes Balears, el Pla director sectorial, per entendre'ns, haurà de contemplar les afectacions territorials necessàries perquè es puguin executar les obres físiques, les infraestructures i els equipaments físics per dur endavant açò.

Aquesta va acompanyada, la planificació obligatòria que és el transport per a la planificació indicativa; la planificació indicativa l'únic que pretén, ja que ha quedat liberalitzat el que és quants i on hi ha d'haver sistemes de generació, les xarxes de transport de qualque manera d'evacuació de l'energia elaborada el que fan és fomentar una generació elèctrica -com he dit abans- mitjançant tecnologies netes. Recomana per tant que hi hagi un mínim de tres sistemes, punts de generació, a Mallorca i dos a cada una des les illes malgrat que ho fa conjuntament tot l'extra peninsular també es refereix a Canàries i també es refereix a Ceuta i Melilla.

Nosaltres, Sra. Consellera, creim que -ho he de manifestar- a la compareixença que vostè va fer per parlar de la seva política energètica a principi de legislatura, no vam escoltar, més bé vam sentir una posició de reticència o d'indiferència cap a les connexions elèctriques entre illes i entre l'arxipèlag i el continent. Així està recollit al diari de la sessió de la comissió de la seva primera compareixença. En canvi, la planificació estatal tant a la (...) com a la revisió del 2005-2015 i com ara a aquesta del 2008-2016 està plenament justificada i a més s'explica que és imprescindible la postura del nostre grup -repetesc, ho he dit abans- és una postura de convenciment que no podem quedar al marge pels beneficis que això té per a la garantia, per a la millora mediambiental i per a la incorporació a un sistema, el més segur, que serà de tota Europa, a aquesta xarxa. Per tant, per a una altra ocasió de l'altra qüestió energètica que és el proveïment del gas natural per a la generació que s'hagi de fer a les Illes, que també té la seva importància, però que en definitiva és canviar, modificar un combustible que deu emetre, a part d'altres partícules i altres..., ha d'emetre entre 0,6 i 0,8 quilos de CO₂ per quilovat produït pel gas natural que no sobrepassa mai del 0,4 i això ja és un avantatge suficient, però que no ens connecta amb la xarxa europea que nosaltres considerem importantíssima.

I, per què és importantíssima?... Ja acab, Sra. Presidenta. És importantíssima perquè mentre s'avanci la regulació europea de liberalització i de no interferència amb els preus que componen l'activitat econòmica competitiva, sempre, si no hi estem connectats, tindrem el risc que la generació d'electricitat produïda a les Illes qualque dia no pugui comptar amb les subvencions o amb la totalitat de les subvencions en què ara compta la generació d'electricitat des dels pressuposts dels estats membres, en concret, a les Illes Balears i a les Illes Canàries des de l'Estat espanyol.

He parlat de Balears i Canàries, però sempre tenint en compte que Canàries està considerada una regió ultra perifèrica de la Unió Europea i que aquestes regions -com tots sabem- tenen un tracte diferenciat més favorable des del punt de vista (...) cosa que a les Illes Balears...

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat, vagi acabant.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Ja he acabat. Gràcies, Sra. Presidenta. Esper ara les respostes de la Sra. Consellera en representació del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el representant del Govern, en aquest cas, la Sra. Vives. Sra. Vives, té la paraula per un temps de deu minuts.

LA SRA. CONSELLERA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Francesca Vives i Amer):

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats, bon dia a tots una altra vegada. Sr. Huguet, esper poder-li donar resposta a allò que vostè ha plantejat, però m'agradaria centrar una mica el tema d'aquesta interpel·lació perquè crec que a la seva intervenció hi ha hagut una mica de confusió no sé si intencionada, vull pensar que no, però, sobretot amb els preus, el que acaba de dir és una mica una barbaritat.

Permeti'm que comenci per centrar el tema amb la Llei 54/1997, de novembre, que és la llei bàsica per la qual ens movem a nivell estatal i que és la base de la normativa a tot l'Estat. La interdependència econòmica del sector dins tot l'Estat també és la base de la política autonòmica, ja que tots sabem que no disposa d'un règim propi sinó subvencionat a través de la bossa comuna del sector elèctric. Bé, aquesta llei va ser modificada -com vostès saben- el 2007 per adaptar-la precisament a allò que disposava la directiva europea sobre normes comunes del mercat interior d'electricitat. Bé, la directiva europea a partir d'aquí, què estableix?, què contempla?

Contempla que cada estat membre designi formalment les autoritats reguladores del país que en el cas de l'Estat espanyol és la *Comisión Nacional de la Energía*, l'activitat de transport, per tant, que és el que ens ocupa avui, serà realitzada pels transportistes que són aquelles societats mercantils que tenen per objecte transportar l'energia elèctrica així com construir, maniobrar i mantenir les instal·lacions d'acord amb allò previst a l'article 9 de la llei del 97. Voldria remarcar, per fer un aclariment en aquest sentit, que la definició de xarxa de transports està feta en base a la tensió, i és una definició una mica simplista en el sentit que a vegades una xarxa de transport s'utilitza com a distribució. Vull dir, aquí en el cas de Balears hi ha pocs casos, però se'n donen.

Quant a la xarxa de transports, tots sabem que està constituïda per les línies de tensió igual o superior a 220 quilovolts en el cas de la península, línies d'interconnexió internacional independentment en aquest cas de la seva tensió i després també les interconnexions entre el sistema peninsular i els sistemes insulars i extrapeninsulars i les connexions interinsulars. Vostè ha fet menció a un moment donat que la meua postura havia estat ambigua en el sentit de la unió del cable, per exemple entre Mallorca i la península, si no ho he entès malament. Bé, pot ser que fos una mica ambigua o que vostè ho interpretàs així, però en tot cas no és la mateixa postura que vostès que venen que (...) connexió per cable serà la salvació de tot. Miri, això és fals, aquí hem de començar a tenir clar que el cable que ens unirà amb la península i amb el qual han començat a fer les primeres tramitacions i des de la conselleria no s'hi està en contra, que això l'únic que suposa són 400 megawatts més de potencia. És a dir, l'equivalent a dos grups de Son Reus o de Cas Tresorer, però res més. Vull dir que, una vegada fet aquest cable, tendrem 400 megawatts més, per tant és cert en certa manera que es millorarà la qualitat del subministrament, però res més. Res més perquè he vist vendre a una diputada del Partit Popular, la Sra. Salom, que amb el cable quan arribem a casa nostra anirem a pitjar el llum i s'encendrà i mai més no tornarem a quedar a les fosques. Escolti, dir aquestes barbaritats em pareix un poc fort.

Passem als sistemes insulars. Les instal·lacions en aquest cas -com vostès saben- en el cas de Balears la tensió igual o superior a 66 quilovolts es considera aquí transport, cosa que no passa a la península perquè com he dit abans era una tensió superior. I per tant, pel que fa a la normativa autonòmica, que és on el Govern pot realitzar una autèntica política, destaca el Pla director sectorial energètic aprovat, efectivament, el 2005, i que fixa els criteris i les condicions territorials i ambientals de la planificació de les xarxes de transport energètic.

Miri, des de la conselleria tenim aquest pla director i feim feina amb aquest pla director, i per tant la intenció és accelerar al màxim totes les propostes i tot el que inclou tant aquest pla director com la planificació estatal.

Dit això m'agradaria centrar-me en quina és la situació actual a Balears, i respecte del transport d'energia en alta hem de destacar tres aspectes essencials: la xarxa de transport, el sistema de tarifa -i aquí crec que és on s'ha equivocat, vull pensar que s'ha equivocat- i la planificació elèctrica.

En primer lloc, la gestió de la xarxa de transport i segons la normativa vigent, com vostès saben, és competència estatal. És important recordar que la llei del 2007 17/2007, que modifica determinats aspectes de la del 97 del sector elèctric, estableix que la figura del transportista únic designat per a aquesta funció és *Red Eléctrica de España*. Això què implica? Ens afecta, evidentment; implica, entre altres coses, que les xarxes de transport que pertanyen a transportistes diferents a *Red Eléctrica de España* s'hauran de transmetre a aquesta empresa en el termini de tres anys, això és el 2007, 2008, 2010, i que a partir de dia primer de gener d'enguany ja només pot iniciar expedients de transport l'esmentada *Red Eléctrica de España*. Per això és la que ha explicat i la que ha mostrat el trajecte del cable, perquè serà l'empresa encarregada precisament de reforçar, com bé diu la planificació estatal, les unions per cable que ja hi ha existents com les noves, que serà el cas de

Mallorca-Eivissa i de Mallorca-península, concretament a la zona de Sagunt.

Cal tenir en compte que l'article 35.2 de la llei del 97, en la seva redacció modificada de la llei del 2007, obre la possibilitat que quan les característiques i les funcions d'una determinada instal·lació aconsellin que la seva titularitat correspongui a una empresa distribuïdora, el Ministeri d'Indústria podrà autoritzar aquesta excepció de la llei previ informe de la comunitat autònoma i de la Comissió Nacional d'Energia. En aquest cas nosaltres tenim..., o vull dir, però, *Red Eléctrica* té l'obligació de rebre totes les xarxes d'alta, però hi pot haver excepcions que des de la conselleria a nivell tècnic s'estimi oportú demanar l'excepció. En aquest cas de moment només s'ha fet amb tres, que són la d'Alaior, Ca na Lloreta i Falca, i totes les altres se suposa que s'ha de complir la normativa vigent i per tant a partir de..., o com a màxim en el 2010 han de passar a ser gestionades per *Red Eléctrica* i no per ENDESA, que és la que ho fa ara en aquests moments.

En segon lloc, i això és molt important, encara que jo crec que vostès no ho tenen clar o m'ha dat aquesta impressió i deman disculpes si m'he equivocat, però crec que ha parlat de preu, ahir també va parlar de preu, d'abaratiment de preu, jo vull fer esment molt específic al sistema de tarifa vinculat al transport de l'energia en alta. La normativa, tant l'estatal com l'europea, deixa clar que la retribució del transport i la distribució està fixada administrativament per tal d'evitar el possible abús, precisament, de les posicions de domini determinades per l'existència d'una única xarxa. Per tant, tant distribució com generació, està regulat, i aquí estam compensats pel sistema en generació. Aquesta regulació precisament és competència estatal i està calculada en base al principi que tant el cost com els ingressos del transport i de la distribució es comptabilitzen a nivell estatal amb un preu únic per a tot el sistema elèctric, vull dir que fins i tot en el cas del sistema insular i extrapeninsular idò es regula el cost de generació al qual es compra l'energia elèctrica i això possibilita que les comercialitzadores tinguin el mateix preu aquí que a la península, perquè si no correriem el risc que ningú no volgués generar aquí i això s'evita.

Vostè em diu "què passaria si un dia ens llevassin aquesta subvenció?"; i què passaria si un dia ens llevassin la subvenció del transport aeri?, què passaria si un dia ens deixassin de... Vull dir, escolti, li vull dir una cosa, estar connectats amb Europa té els seus avantatges i també té els seus desavantatges, no és la panacea estar connectat per cable i deixar de generar aquí, perquè al cap i a la fi és un cable que va dins la mar i pot passar qualsevol cosa, i en aquest cas sí que ens trobaríem ben estrets. Per tant és el seu punt de vista; el nostre d'aquesta conselleria és diferent, ho veim d'una altra manera i actuam en conseqüència.

Per tant això vol dir que sigui quina sigui la política del Govern de les Illes Balears respecte a l'activitat regulada de transport d'energia elèctrica no afecta el cost d'aquesta activitat i que aquesta activitat ocasiona al conjunt del sistema, cost que, com s'ha dit, es repercuteix a tot el conjunt del sistema elèctric nacional. Per tant jo entenc que, en aquest moment sobretot, és bo de fer demagògia amb els preus, si s'abaratiran, si..., però hem de saber de què parlam, hem de saber de què parlam i hem de saber que a la península i aquí es ven al mateix preu. Per tant el preu és el mateix.

I un altre aspecte que volia tenir en compte és el de la planificació elèctrica, que vostè també hi ha fet esment, i si bé en principi és aquesta una competència estatal amb la participació de les comunitats autònomes i l'aprovació en el Congrés dels Diputats, la competència econòmica d'ordenació territorial permet regular el disseny de la xarxa elèctrica en alta, en aquest cas. En aquest sentit el Pla director sectorial és l'eina fonamental de la política del Govern en matèria de transport delimitant els nous traçats elèctrics sobre el territori en concret.

Després una altra competència econòmica en matèria de la planificació és la capacitat precisament d'influir en els plans estatals del sector de l'electricitat, del gas, especialment pel que respecta a les connexions interinsulars i de les Illes amb la península, i en aquest sentit també s'està fent feina per tal d'influir i per tal de fer veure al ministeri quines són les necessitats reals i no boicotejar absolutament res. I un exemple d'aquesta capacitat d'influència ha estat precisament la incorporació a la nova planificació, com vostè ha dit, del període 2008-2016, d'una actuació consistent precisament -i aquí li contest una altra pregunta- en el reforçament de la xarxa...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Vives ha d'anar acabant.

LA SRA. CONSELLERA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Francesca Vives i Amer):

Sí, tot d'una acab. ...el reforçament de la xarxa planificada per connectar els diferents sistemes insulars, i després reforçament d'altres xarxes que hi ha.

Ja per acabar -un minut i acab tot d'una...

LA SRA. PRESIDENTA:

Un minut no, haurà de ser menys. Continui, continui.

LA SRA. CONSELLERA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Francesca Vives i Amer):

Bé, bé, idò..., no, si de cas vol li contest després. Jo crec que, en definitiva, els texts normatius en aquest sentit són ben clars i hi ha un transportista únic, en aquest cas serà *Red Eléctrica* quan se li hagi transferit tot, i després hi ha els distribuïdors, que ho seran considerant els principis de la xarxa única.

El que vull deixar molt clar és que els transportistes i els distribuïdors no compren ni venen, eh?, només permeten vehicular l'energia elèctrica que es compra i que es ven en el mercat, i per aquesta activat ells cobren uns peatges...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Vives, se li ha acabat el temps.

LA SRA. CONSELLERA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Francesca Vives i Amer):

...que estan regulats. Bé... Gràcies i..., després ja l'hi completaré. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Passam ara a la fixació de posicions, i per un temps de cinc minuts intervé en primer lloc, en representació del Grup Parlamentari Mixt, la Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sra. Vives, existeix un fet evident, i és que la demanda elèctrica creix de manera continuada; segons dades del 2006 i posteriors el creixement durant els últims anys havia estat d'entre un 4 i un 5% anual. Així mateix el problema no era tant aquest creixement sostingut com l'existència d'un augment molt considerable en la demanda punta de fins a un 7%. Això implica necessàriament que s'ha d'articular un creixement conseqüent d'infraestructures elèctriques que permetin el transport de l'energia elèctrica d'acord amb les necessitats de la nostra població. Vivim, per tant, en una societat electrodependent, amb més exigència de subministrament causada per un creixement constant de la demanda. Això implica, per tant, un augment i una millora de les infraestructures.

Certament les energies renovables no creixen prou com per poder pal·liar significativament aquesta necessitat, tot i que d'acord amb el que preveu la Unió Europea a l'any 2020 hi hauria almenys un 20% del consum d'energia que provengués d'energies renovables, i un 10% del gasoil i de la gasolina de cada estat membre hauria d'haver estat substituït per biocombustibles. S'haurà de veure si s'assoleixen aquests objectius, però mentrestant la xarxa de transport d'energia elèctrica serà més i més important. Dins aquest marc energètic entenem l'aposta d'aquest govern per l'energia gasística com a complement bàsic de l'energia elèctrica.

Així mateix ens preguntàrem, com a primera qüestió, si és necessària la connexió elèctrica entre les Illes Balears i el continent; és necessària?, és necessària amb el cost que té de més de 600 milions, quan sembla ser que les millores només són relatives? No hi hauria prou, per tant, amb les connexions de gas? Per tant ens trobam amb un tema complex i de solucions complicades. Es tracta així mateix d'un tema important tant per al present com per al futur.

I ara permeti'm, Sra. Consellera, que concreti, emperò, una mica més i que traslladi el problema a un tema molt més concret però important per a aquesta diputada, i que m'agradaria saber quina és l'opinió i quina és la tasca que està duent endavant la conselleria. Un dels problemes que es planteja des del meu punt de vista és què passa amb la xarxa de transport insular; no parlem ja de les xarxes de connexió amb el continent, sinó de la xarxa de transport insular, quan entren en conflicte amb allò que és el nostre paisatge...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada, s'ha de cenyir al tema de la interpel·lació.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Entenem que la interpel·lació són les xarxes energètiques en alta insulars, interinsulars i amb el continent. Per tant és un dels punts.

LA SRA. PRESIDENTA:

No pot introduir més temes, Sra. Diputada. Continui, continui.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Entenem, per tant, que es produeix un tipus de conflicte quan aquestes xarxes d'energia insulars entren en contradicció, entren en problemes d'allò que és el paisatge. Les infraestructures elèctriques solen ser agressives amb el paisatge i pensam, des del nostre punt de vista, que aquestes han d'estar integrades en el seu àmbit, i per tant també pensam que, òbviament, per aconseguir que aquests impactes d'establiment d'aquestes infraestructures siguin menors ens agradaria -i és una opinió- què passa quan es demana o quan es pensa que és necessari que aquestes xarxes siguin soterrades. Seria, clar, el tema del soterrament d'aquestes xarxes insular a nivell insular. Hi ha possibilitats del soterrament d'aquestes línies elèctriques en alta?

Segons la Llei d'ordenació del sector elèctric, la Llei 54 del 1997, de 27 de novembre, que s'ha esmentat reiteradament, es diu en un principi que són els projectes els que han de dir si han de ser soterrades o aèries, no necessàriament la línia ha de ser aèria, podria ser soterrada. Per tant depèn dels projectes. Segons la revisió del nostre pla director sectorial energètic també diu, en el seu article 21.1, que les esteses d'alta tensió podrien ser aèries, etc., etc. Per tant hi ha tota una sèrie de normativa que permetria aquest soterrament.

Està clar que el problema més important seria el finançament si no s'aconseguien els permisos pertinents del Ministeri d'Indústria, quan el Ministeri d'Indústria només concedís aquesta possibilitat de fer les línies d'alta insular aèries, i per alguna raó, sobretot per aquest problema de contaminació de paisatge, contaminació visual, els consells insulars o els ajuntaments trobassin que aquestes línies havien de ser soterrades. Per tant llavors sí que tendríem un problema de finançament, un problema de finançament que també ens agradaria saber si seria possible assumir des del Govern o des de la conselleria.

I finalment -i ja acab- i ja en el nivell més baix de concreció, aquesta problemàtica òbviament ha sorgit perquè a Eivissa prompte estava projectada una d'aquestes línies d'alta tensió que travessaria quasi en diagonal l'illa d'Eivissa enllaçant la subestació del Torrent amb Sant Antoni, i que per tant pensam que és una contaminació visual important per tot allò que és la degradació del paisatge de l'illa d'Eivissa. Només voldríem demanar que es tenguí en compte aquest punt de vista, que es tenguin en compte aquestes qüestions i que Eivissa no sigui una altra vegada transparent o invisible en aquesta cambra.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Unió Mallorquina i per un temps de cinc minuts té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, bé, el tema elèctric i el transport elèctric evidentment són temes molt importants per a les Illes Balears, per a qualsevol país desenvolupat ho és i evidentment per a les Illes Balears també.

En relació a aquesta qüestió és evident que la situació multiinsular del nostre país provoca especificitats que fan especialment problemàtics aquest tema i aquesta qüestió. Per una banda perquè tenim un consum que s'ha incrementat molt any rere any i per tant cada vegada necessitam més infraestructures i més potència per administrar la xarxa. Per una altra banda perquè la producció i la generació d'energia a les Illes Balears tenen un sobrecost o un cost més elevat del que té en els sistemes -diguem-ho així- continentals. I una tercera qüestió prèvia, perquè estam davant una matèria en què realment no tenim la competència exclusiva a les Illes Balears; és evident que hi ha un gran impacte de la regulació i del paper de l'Administració central en la matèria energètica.

De totes formes el nostre grup parlamentari vol manifestar que evidentment el disseny que tenim en aquest moment (...) i en la connexió elèctrica ens pareix una bona solució a tota aquesta problemàtica que veníem arrossegant des de feia molts d'anys. Per tant n'estam satisfets. Evidentment hem de reconèixer, i coincidim amb la consellera, que la connexió elèctrica no és la panacea ni ho arreglarà tot, i evidentment no deixarem de tenir problemes per aquesta connexió elèctrica perquè és evident -i coincidim amb la consellera, com dic- que la potència de l'energia que arribarà a través d'aquesta connexió té unes limitacions importants i que cal tenir en compte.

De totes maneres la qüestió que plantejava el Partit Popular amb la intervenció, el tema de la xarxa de transport d'energia elèctrica en alta, pensam que la consellera ha donat una resposta bastant satisfactòria a les qüestions plantejades. És evident que les Illes Balears compten amb un pla director sectorial de l'any 2005 molt..., o relativament recent en el temps; per tant tenim unes condicions i uns requisits per al disseny d'aquesta xarxa elèctrica que han estat ja planificats per l'Administració autonòmica, i entenem que evidentment el que hem de fer és complir aquest pla director sectorial. La qüestió que es va plantejar en comissió i que la portaveu que m'ha precedit en l'ús de la paraula també ha posat damunt la taula, el tema del soterrament, evidentment està íntimament lligat amb el tema del finançament. Evidentment no és que cap grup parlamentari rebutgi el soterrament de la xarxa elèctrica en alta, el que succeeix és que això té un sobrecost important i que evidentment en principi no pot assumir tot l'Administració autonòmica de les Illes Balears. Per tant aquesta és la problemàtica de fons, que lògicament ja la vàrem contestar en comissió al Partit Popular, que el nostre grup el que vol i el que pretén i el que defensa és que es compleixin en la seva integritat les previsions del Pla director sectorial, que és realment el que es pot fer a les Illes Balears.

Qüestió diferent, a la qual també incidia la consellera, és la capacitat d'influència, de negociació, de pressió davant el Govern estatal per no només vincular la planificació que es pugui fer a nivell estatal i també la influència en la negociació de les directives europees, sinó sobretot en el pagament i en el finançament d'aquest possible soterrament de les xarxes en alta.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Sra. Consellera, ja s'ha apuntat que efectivament el caràcter pluriinsular del país i l'increment del consum energètic crea una pressió cada vegada més important sobre el transport d'aquesta energia. Nosaltres només volíem apuntar en aquesta prèvia que no crec que basti gestionar l'oferta, gestionar per tant les puntes com s'hagin de suplir i com s'hagin de gestionar, sinó també el consum. Creim que aquí tenim un gran repte a nivell d'occident, però que realment l'hauem d'afrontar si volem treure tots els reptes que tenim endavant.

Ara, com que la interpel·lació es manté sobre el transport, se circumscriu al transport, jo crec que el Sr. Huguet també ha marcat clarament en el primer paràgraf la transcendència que hi té l'Estat i el marge de maniobra. S'ha parlat de la planificació 2008-2016, que són obres que al final paga el sistema, per tant això és fonamental per saber què és el que realment podem assumir, i després tot el marc, que és el mercat únic, la Unió Europea, i tota la regulació que hi ha sobre la matèria. En aquest sentit, com ha recordat la consellera, doncs i hi ha una decisió clau, que és aquesta mena de nacionalització del transport a partir d'una sola empresa, a la qual per llei se li lliura aquesta responsabilitat, que és *Red Eléctrica Española*, amb les

excepcions que nosaltres veim amb molt d'interès que permet la llei i que la consellera ja ens ha apuntat algun cas, i que nosaltres pensam que és bo que s'estudiïn amb interès les possibles exempcions.

L'altre gran element -que també ja s'ha apuntat- que marca l'Estat és la tarifa, per tant què és allò que costarà als ciutadans en bona mesura, malgrat hi hagi altres variables que hi tenen a veure, i també què paga, quines obres paga aquesta tarifa. Per tant nosaltres hi ha una cosa que s'ha dit que no entenem per a res que existeixi, que és que a més cables l'energia més barata. Per cert, aquesta idea de més cables ens ha resultat nova, perquè nosaltres pensàvem, i aquí és on nosaltres també volem interpel·lar a la consellera sobre els transports que tenim en aquests moments en alta, els problemes i el repte que afronten a nivell d'Eivissa, que surt realment en una situació delicada en els rànquings en aquest sentit i a veure com estan afrontant aquesta situació, lligada al debat ara sobre el soterrament, que evidentment no és un tema d'Eivissa, no és un tema d'una persecució a una illa, tenim massa fresc el cas de Capdepera per recordar que és un caràcter general de veure qui finança o no aquests soterraments. Se'n recorden que per unanimitat d'aquesta cambra l'any 2004 demanàvem a l'Estat que assumís dins tarifa el soterrament de les xarxes en alta? Això no ha estat acceptat, no ha estat assumit, i el que ha quedat aclarit és que qui vulgui posar més requisits a la xarxa en alta ho pot fer, urbanísticament això es pot fer, tant ho pot fer el consell com ho pot fer el Govern com ho pot fer l'ajuntament, però han d'assumir el costos que això comporta i els ha d'assumir el que posa la norma. Això és la línia jurisprudencial que tenim en aquest moment i, clar, hi haurà un moment de prioritats, hi haurà un moment de debat social en cada cas que jo crec que s'ha de produir.

Però com que la interpel·lació ha girat més al voltant de les connexions amb el continent, nosaltres voldríem remarcar el nostre compromís -ho hem dit tantes vegades que no sorprendrà- amb el gasoducte, en aquest moment ja un camí que s'està fent, tot i que arriba amb un retard perquè -recordem-ho- malament el país ja havia marcat com volia créixer amb el Pla director sectorial de l'any 2001 el PP va vetar aquest desplegament. Jo és que crec que recordar de tant en tant que el pla d'equipaments, el que s'ha actualitzat ara, que és del 2002-2011, aquest pla va excloure explícitament les Illes Balears de la planificació energètica, ens ha duit un retard absolutament absurd quan teòricament hi havia un consens en la demanda del gasoducte que, com s'ha dit, té uns límits en la seva millora però que a nivell ambiental, a nivell de tot ordre era un gran avanç. No va ser fins al 2003, després, quan l'Estat incorpora cable i gasoducte i les connexions interinsulars.

Jo el que no he entès, i en aquest sentit no sé si hi ha qualche aclariment que pugui fer la consellera, és aquest més cables, perquè efectivament aquesta planificació, aprovada la setmana passada o ara fa deu dies per l'Estat, torna a parlar del cable, torna a parlar del gasoducte i torna a parlar evidentment de les connexions interinsulars i de l'esforç que s'ha de fer de la xarxa en alta. Això és el que diu el nostre pla director sectorial energètic de l'any 2005, i per tant crec que això ara és el repte que nosaltres tenim: no prioritzar més dependència exterior, executar allò que hi hagi previst o que en bastar basta, evidentment garantir que la tarifa no sigui més elevada a les Illes Balears que a altres bandes, i després, dins tots els grans

reptes de l'energia, gestionar la demanda, jugar a favor de les renovables i tota una sèrie de reptes importants que tenim però que evidentment superen el debat sobre el transport en alta i per tant, com que també se m'ha encès el llum, avui no hi entraré.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Mercadal.

LA SRA. MERCADAL I MERCADAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Huguet, Sra. Consellera, avui el Partit Popular li interpel·la a vostè, Sra. Consellera, sobre el transport d'energia en alta a les Illes Balears, i vostè acaba d'exposar davant aquesta cambra quin és el seu projecte, quin és el projecte d'aquest govern progressista.

Tant l'interpel·lant, el Sr. Huguet, com alguns dels portaveus que m'han precedit ja han fet esment de la normativa existent tant estatal com europea, normes comunes i de caràcter bàsic pel que fa al mercat interior de l'electricitat. M'han de permetre com a preàmbul que faci una reflexió al voltant de la necessitat de regulació del sector elèctric. Ningú no dubta avui en dia que l'energia elèctrica és essencial per al funcionament de la societat i que el factor preu és decisiu per a la competitivitat econòmica. El transport i la distribució d'electricitat és la connexió entre una oferta, producció que recordem que no és pot emmagatzemar, i una demanda variable, que són els consumidors, i aquests transport i distribució precisen d'una coordinació impecable en el temps i en la quantitat, coordinació entre aquests transport i distribució i la seva generació. La magnitud d'inversió tant en generació com en transport i distribució, juntament amb la necessitat de coordinació, obliga que el sector elèctric hagi d'estar necessàriament regulat.

És així que totes les lleis promulgades des de l'any 1997, quan s'abandona la noció de servei públic, tenen com a objectiu garantir tres coses: el subministrament, la seva qualitat i que el seu cost sigui com més baix millor, sense oblidar mai la protecció mediambiental. Tot i la liberalització de l'any 1997, la retribució del transport i de la distribució d'energia continua essent fixada administrativament per tal d'evitar el possible abús de les posicions de domini determinades per l'existència d'una xarxa única.

La complexitat tècnica del sector, el marc liberalitzat del seu funcionament i la necessitat d'evitar tot tipus d'abús van recomanar la creació de la Comissió Nacional del Sistema Elèctric amb amplies facultats en matèria de demanar informació i resoldre conflictes d'arbitratge en defensa de la competència. El preu per la utilització tant de les xarxes de transport com de les xarxes de distribució ve determinat, per tant, pel peatge aprovat pel Govern central.

L'any 2003 el Parlament Europeu introdueix una nova directiva que bàsicament reafirma l'ordenament existent en el nostre país i incorpora algunes precisions com, per exemple, que a partir de l'any 2009 entra en vigor la lliure competència i seran, en teoria, els usuaris qui elegiran el seu subministrador, amb la creació de les tarifes anomenades d'últim recurs, que són els preus màxims establerts per l'administració per a determinats consumidors, per als quals es concep el subministrament com a servei universal. A Espanya es regula el transport amb caràcter de monopoli natural i s'assigna aquest transport a *Red Eléctrica de España*, com ja s'ha esmentat abans.

Tots aquests canvis queden determinats amb la nova Llei 17/2007, de dia 4 de juliol, la qual, a més, preveu la possibilitat d'autoritzar excepcions per part del ministeri previ informe de la comunitat autònoma i de la Comissió Nacional d'Energia, quan les característiques d'una determinada instal·lació aconsellin que la seva titularitat correspongui a una empresa distribuïdora de la zona.

Recordem que aquí, en el Parlament balear, es va aprovar el mes d'abril de l'any 2001, governant l'anterior pacte de progrés, el primer Pla director sectorial energètic de les Illes Balears, el qual apostava obertament pel gas, com a combustible recomanable tant per a usos domèstics i industrials com per a la generació d'electricitat. I de fet, les centrals d'aquestes Illes Balears estan preparades per funcionar amb gas. Aquest primer pla director va ser revisat l'any 2005 pel govern següent, del Partit Popular, i el va adaptar a les noves necessitats en base a previsions segons dades consolidades del 2003. Però també hi va incorporar, sense renunciar al gas, però retardant la seva arribada a les nostres illes, la interconnexió elèctrica amb el sistema peninsular.

Voldria donar unes dades perquè quedi aquí clar, i confirmant una cosa que també ha dit la Sra. Consellera, i per evitar qualsevol malentès, que Balears necessita, i a dia d'avui genera 2.000 megawatts; el cable, quan existeixi ens en subministrarà 400. És una dada que queda aquí dita.

També a la Llei municipal i de règim local, elaborada per l'anterior govern del Partit Popular i aprovada a finals de l'any 2006, s'obria una porta als ajuntaments que consideressin oportú soterrar les esteses elèctriques dels seus municipis, per tal de fer-ho revertint el cost mitjançant taxes municipals cap als ciutadans.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sra. Diputada.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Sí, tot d'una acab, Sra. Presidenta.

Per què dic açò? Perquè tota aquesta activitat legislativa esmentada sorprèn per la contradicció amb l'escassa activitat executiva d'aquell govern que ens va precedir. I ara, Sra. Conseller, és aquest govern, l'equip de la conselleria que vostè dirigeix, qui ha d'executar, en part segons els antecedents rebuts, però també decidint el model que volem per a les nostres illes. Les seves paraules han estat clares: la política en relació amb el transport d'energia en alta no pot ser altra que la derivada de la normativa estatal, amb una xarxa propietat de *Red Eléctrica de España* i amb uns mecanismes establerts que comptabilitzen com *costos del sistema* les possibles diferències entre el cost de generació, transport i distribució a península i a les Illes Balears, fent-los formar part de la liquidació general.

Com a conclusió, Sra. Consellera, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada, ha de concloure.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Concluc: el meu grup li ofereix tot el suport que necessiti en aquesta tasca gens fàcil d'aconseguir l'equilibri energètic necessari per a la nostra comunitat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. En torn de rèplica té la paraula el representant del Grup Popular, Sr. Huguet, per un temps de cinc minuts.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, no vull entrar en contradiccions, però jo he tengut la sensació que no m'ha reconegut que qui interpel·la és aquest diputat, que centra la qüestió de les preguntes i els plantejaments en el que a ell interessien respostes i que, en conseqüència, vostè hauria d'entendre que em conec la planificació, que m'he llegit la darrera, que conec, fa dues setmanes, bé, dia 30 de maig es aprovar i que m'he llegit la nova planificació i que conec, per tant, com funciona el sistema. No sé perquè em du un document escrit i m'explica el que vostè hauria de suposar que jo sé i que no em contesta el que jo li deman, que és el que vull saber d'actitud i d'actuació del Govern, i açò m'ha passat amb qualche altre dels titulars però la interpel·lació no és moment d'entrar en contradiccions i de debats.

Miri, perquè quedi clar, l'aprovació feta pel Consell de Ministres és perquè és a l'Estat a qui correspon planificar l'estructura de transport, de tota la resta jo no he parlat ni de la tarifa del transport, perquè ho don per suposat i, a més, el nostre grup hi està conforme, tampoc he parlat de medi ambient; és que aquesta planificació 2006-2016, 2008-2016, és el primer Pla de transport i d'infraestructures de gas i d'electricitat que passa per un procés d'avaluació ambiental estratègic, i per açò ha

durat més aquesta revisió de la planificació, i per açò aquesta revisió, a més, contempla els desviaments en la previsió de consums que hi havia en els anteriors, i per açò persegueix que hi hagi un increment, una disminució de l'increment de la demanda a causa de la millor eficiència. Jo tot açò ho don per suposat i, a més, consider que els tècnics i el Govern i la direcció general i tothom ho ha fet bé.

Què és el que li deman? Li torn demanar: el pla director sectorial nostre, el segon, perquè el primer, vostès ho saben, ni tan sols contemplava la connexió amb la península, s'ha d'adaptar a aquelles infraestructures de transport, previstes en aquesta planificació aprovada fa deu dies, i que no contempla; què farà, una modificació del Pla director sectorial o una revisió? Quines són aquestes -li diré-, perquè tenc la sensació que l'únic que s'ho ha llegit és el diputat que els parla, tenc aquesta sensació: Planificació 2008-2006, pàgina 137, de la planificació, Sistemes extrapeninsulars, H, Balears: *Proyecto del segundo enlace entre Mallorca y Menorca de 132 kilovoltios, se ha planteado inicialmente entre Artà y Ciutadella*. Vostè sap que fins ara era Cala en Bosch, Cala Mesquida, doncs ara és entre Artà i Ciutadella. Què farà? Ho haurà d'incorporar, és una planificació estatal que obliga i vostè haurà de fer un pla director sectorial que obligui els ajuntaments i el seu planejament general a acceptar el territori reservat per a aquestes infraestructures. Per tant, em contesti si es posarà, perquè tenc la sensació que li ve de nou del que li parl, que el Pla director sectorial incorpori açò.

És que, no voldria, no ho sé, no em vull passar, ni tampoc, però el que li he demanat són qüestions d'aquestes. És a dir, aquesta revisió o modificació del planejament per adaptar-se, quan es farà i si farà fer, una revisió tarda més temps, una modificació sol ser per qüestions de tramitació, me digui aquestes coses.

I segon, ja sé que hem mostrat que no estam gaire convençuts respecte de la connexió i que amb açò nosaltres hi estam totalment a favor. Li repetesc, quan jo he parlat de tarifes, no li he parlat de tarifes de transport o de tarifes de generació o tarifes de compensació per distribució, li he parlat de tarifa final que ha de pagar el consumidor. I ara, si tingués més temps, ja es posa el llum quasi vermell, li llegiria plantejaments des de la Unió Europea, per la presidència de Portugal i per la nostra presidència d'aquí a un parell de semestres, on es preveu que es liberalitzi encara més el sistema i que el transport i la incorporació d'energies renovables i aconseguir més eficiència del sistema mitjançant aparells, bé, el que es diu eficiència energètica, que vostè segur que sap perfectament del que parlam, aquesta tendència cap a l'any 2020 que tenen els països de la Unió Europea, de 20 manco d'emissions de CO₂, 20% manco d'incorporació de renovables i 20% més d'eficiència energètica, açò, que no n'he volgut parlar, perquè açò ho don per suposat per tothom, açò s'aconseguirà cada vegada més i açò permetrà que la tarifa final per quilowatt que ha de pagar el contribuent, l'usuari, el que té la demanda d'electricitat, sigui més econòmica. Açò serà possible per a tots els que estiguin connectats a la xarxa europea, perquè aquesta serà la més eficient de totes; si nosaltres estam aïllats d'aquesta, és evident o és de sentit comú o de lògica aristotèlica o escolàstica o el que li vulgui dir que açò no serà possible.

Per tant, açò fa bo les connexions elèctriques amb el sistema, que ara són..., miri, la primera planificació del cable era de 300 quilovolts, i ara aquesta revisió ja són dos, bipolar, i són 400, però abans, la primera, eren 300, un únic cable, un únic cable, un únic, i ara són dos, entesos?, bipolar.

Bé, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Huguet, ha d'anar acabant.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Diré, Sra. Presidenta, que és perquè el temps s'ha acabat, però naturalment el que pretenia era de qualche manera estimular i aportar el suport del nostre grup per al que consideram una infraestructura, la connexió amb el continent elèctrica, importantíssima a mig i a llarg termini, a la vista de com avança la política en els països de la Unió Europea en aquesta matèria i a la vista de la posició de l'Estat membre, el Regne d'Espanya respecte d'aquesta matèria en relació amb allà. Però, li he de confessar, crec que me'n vaig una mica decebut i esper que la moció que presentaré i que veurem en recomençar les sessions, els temes els puguem tenir més aclarits i puguem estar més d'acord.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat.

(Alguns aplaudiments)

En torn de contrarèplica té la paraula la Sra. Vives, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CONSELLERA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Francisca Vives i Amer):

Gràcies, senyores i senyors diputats. Començarem per Eivissa pel Canvi: totalment d'acord que s'han de potenciar les renovables, de fet s'està preparant una diagnosi, s'està preparant en aquests moments un plec de condicions per elaborar una diagnosi per al màxim de renovables a què podem arribar, i aquí contest també al Sr. Huguet perquè, en base a això, es revisarà, que no es farà nou, sinó que es revisarà el Pla director sectorial.

Quant a la xarxa elèctrica soterrada, em permeti que hi entri molt de passada, però clar, vull dir, la xarxa de transport la paga el sistema, aleshores, la diferència, i les paga aèries, la diferència que hi ha entre soterrat i aeri doncs l'ha d'assumir qui la demanda. I per tant, en aquest sentit s'està fent feina des de la Direcció General d'Energia, que aquí hi ha la directora general, per arribar a un acord amb el Consell i amb Eivissa; però el que puc dir és que la situació d'Eivissa en aquests moments és crítica i dins el rànquing de zones pitjor planificades de tot l'Estat espanyol hi entra Eivissa i per tant qualche cosa s'ha de fer en un sentit o en l'altre. El que no podem fer és el que va fer el Partit Popular, agafar l'expedient i deixar-lo dins un calaix, això no, hem de ser valents i hem de fer el que s'hagi de fer, però aquesta situació no pot continuar

perquè ens du directament al que era Capdepera. I això, vull dir, és així de clar i no és la primera vegada que trob un expedient que no interessa dins un calaix, a Indústria ja em vaig trobar amb aquestes situacions i crec que no és la manera de fer feina.

Ara bé, si es vol soterrada, s'ha de trobar finançament. Ho pot assumir el Govern? Jo crec que francament no es pot assumir perquè es creen greuges comparatius amb altres indrets o amb les esteses elèctriques ja existents. Per tant, és un tema molt sensible per a Eivissa i per a Mallorca i per a Menorca, però crec que s'ha de fer un esforç per totes bandes i mirar de trobar-hi solucions. Ja dic, la situació és crítica i ho era fa quatre anys, com el propi conseller d'Energia d'aleshores va reconèixer, i per tant s'ha de fer feina en aquest sentit.

Quant al Sr. Alorda, ha parlat d'un consum racional, racionalitzat del consum, això és molt important i també des de la conselleria s'està fent feina en estalvi energètic, perquè és una de les coses que interessin i que s'han de potenciar.

Sr. Huguet, crec que ja li he contestat això del Pla director sectorial, es revisarà. El que no compartesc amb vostè, ja li he dit i li repetesc, és aquest entusiasme pel cable i pels preus, vull dir, vostè parla de dos preus diferents aquí, entre d'altres coses, parla de preu en generació i després parla de tarifes. Les tarifes finals, com sap, passen per les comercialitzadores i el tema es liberalitza a partir d'ara, però la generació és un preu fix. I m'espanta que parli d'abaratir preus i que faci demagògia en aquest sentit, perquè vostè sap cert que la generació està subvencionada aquí i costa el mateix generar a Balears que generar a la península, perquè aquest sobrecost ens el paguen, precisament per garantir, per tant no sé a què ve entrar que si estam connectats pel cable tendrem el preu més barat, això és una barbaritat i vostè ho sap. El que passa és que ja li he dit abans, en aquests moments jo crec que queda bé.

M'ha parlat també del cable, de la planificació, ha parlat del primer pla director. És evident, el cable no era, perquè per ventura les persones encarregades, el pacte de progrés en aquest cas, que va ser l'encarregat de fer aquest pla director, va estimar oportú que hi hagués només el gasoducte, el cable no ho veia necessari, perquè, com li he dit, és interessant perquè millora la qualitat de subministra però no soluciona grans problemes; són 400 megawatts el que estira i 400 megawatts, ja li he dit, són dos grups més de qualsevol central.

El gasoducte sí que es va veure interessant i ja que vostè hi ha fet al·lusió un parell de vegades, sí que sempre, i des de la conselleria també, hem jugat fort pel tema del gasoducte, i s'acompliran els terminis: en el 2009, el juny del 2009 està planificat que arribi el gasoducte a aquesta comunitat autònoma. Però nosaltres anam més enllà, nosaltres no només veiem el gasoducte com a un element per generar i per solucionar un sobrecost a les centrals que tenen en aquests moments generant amb gasoil, i no ho veiem només un tema de generació que ho veiem un tema de canviar aquesta comunitat autònoma en molts aspectes. Ara que parlam del preu del combustible, de la carestia, si no haguessin retardat el gasoducte, com feren, perquè el ministeri no ho va voler incloure a la planificació estatal, so pretext que s'havia de discutir sobre si cable o gasoducte, l'important hagués estat, si en aquells moments el Govern que hi havia hagués estimat aquesta comunitat autònoma, el que hagués fet hagués estat posar el gasoducte dins

la planificació i després parlam del cable i si entram el cable molt millor. Això és el que s'hagués fet, però no, es va demorar i ara hem d'esperar fins al 2009.

Però aquest govern en aquest sentit és ambiciós i no tan sols s'està fent feina en l'arribada i en l'aterratge del gasoducte i cap a les centrals, sinó que també ens movem, i de valent, perquè Eivissa tenguí gas natural per a tota l'illa, i s'està fent un esforç precisament perquè tot el recorregut passi per dins zona de domini públic i no creï problemes als ciutadans eivissencs. Hi ha una feina silenciosa que no es coneix però que es fa dia a dia i que molts d'eivissencs ho saben i en són conscients del que es fa.

I a Mallorca, tres quarts del mateix, vostè s'imagini que les grans zones turístiques, que les grans zones d'afluència turística, que els nuclis urbans també tenguin l'arribada del gas, li assegurem que suposa un canvi important.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Vives, ha d'anar acabant.

LA SRA. CONSELLERA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Francisca Vives i Amer):

Bé, crec que li he contestat tot el que ha demanat i, si no, a la pròxima li puc ampliar el que sigui.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada, perdó, Sra. Consellera.

III. Moció RGE núm. 4668/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a habitatges turístics de vacances, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3891/08.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la moció RGE núm. 4668/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a habitatges turístics de vacances i que és derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3891/08.

En primer lloc, intervé el portaveu del Grup Parlamentari Popular per defensar la moció, per un temps de deu minuts, i per tant té la paraula el Sr. Flaquer.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Fa quinze dies es va discutir i es va debatre aquí en aquest Parlament una interpel·lació presentada pel Grup Parlamentari Popular, sobre habitatges turístics de vacances, allà on volíem conèixer l'acció que el Govern havia desenrotllat durant aquest darrer any en relació amb el compliment i l'aplicació de la llei que es aprova la passada legislatura, de regulació de les estades a habitatges turístics de vacances. Aquest debat va permetre obrir un tema important, un debat important com és el de la contraposició entre el model turístic hotel·ler i el model turístic residencial i arrel d'aquest debat hem presentat i registrat aquesta moció que avui discutim i que sotmetem a la consideració d'aquest plenari.

Són quatre punts molt senzills, quatre punts que pretenen fixar la postura, el posicionament del Grup Parlamentari Popular en aquest sentit i que conviden al seu suport per part de la resta de grups parlamentaris. En primer lloc, reafirmar l'aposta decidida d'aquest Parlament pel model hotel·ler, pel model turístic hotel·ler, com a motor indiscutible del sector turístic i del desenvolupament econòmic d'aquestes illes; creim que és important que el Parlament es pronunciï sobre una qüestió que ha estat suportada de manera unànime per part de la Mesa de Turisme la passada legislatura, Mesa allà on eren integrats empresaris, sindicats i institucions més representatives de les Illes Balears, Govern i consells insulars. Creim que aquesta declaració, aquest compromís és important que aquesta cambra l'assumeixi i que destaquï la importància d'aquest model turístic hotel·ler com a creador de llocs de feina a la nostra comunitat autònoma.

Malgrat això, en segon lloc volem també manifestar la importància del turisme residencial. Tot i reconèixer la primacia d'aquest model hotel·ler, volem que el Parlament també es pronunciï sobre la importància del turisme residencial, un turisme que entenem que no és bo que es dimonitzi, un turisme que entenem que és bo també per al model econòmic d'aquestes illes, pel que representa, especialment, de manera molt particular dins l'oferta complementària. Pensem que totes aquelles persones que agafen un avió a Alemanya, Anglaterra, Espanya, allà on sigui, i vénen a passar una setmana, deu dies i lloguen un xalet, lloguen un pis aquí, a qualsevol dels indrets de la nostra comunitat autònoma, malgrat no vagin a la indústria hotelera tradicional, són visitants que també empren un transport, un taxi, un cotxe de lloguer; són visitants que també fan una despesa a una botiga, a un comerç, a un restaurant, a un bar i per tant no podem dimonitzar aquest segment turístic, no el podem, insistesc, dimonitzar, sinó que també hem de valorar i reconsiderar la seva importància.

Però immediatament, a continuació, afegim un tercer punt per deixar ben clar que el Parlament ha d'instar el Govern de les Illes Balears a prendre totes les mesures que siguin necessàries o adients perquè aquest turisme residencial del qual manifestam i consideram la seva importància es pugui subjectar a exigències de legalitat i control que siguin similars o paregudes a les del turisme hotel·ler. Crec que el problema no és tant en si un és

millor o pitjor sinó, sobretot, crec que la societat no accepta, el que creiem que no és de rebut és que el turisme hotel·ler s'hagi de sotmetre a exigències de legalitat i de control mentre que el turisme residencial escapi d'aquestes exigències de legalitat i control. Per això instam en aquest tercer punt el Govern que dugui a terme les mesures necessàries per fixar les regles clares on s'ha de desenvolupar aquest turisme residencial.

De fet, a l'anterior legislatura, i a instàncies dels Grups Parlamentaris Popular i Unió Mallorquina es va aprovar una llei reguladora de la comercialització d'estades turístiques a habitatges de vacances que, precisament, va ser una primera tasca, una primera eina de control dins aquest aspecte.

I finalment, feim un quart apartat que també creiem que és molt important, si nosaltres demanam des d'aquí, des del Parlament al Govern que reguli el turisme residencial perquè no competeixi de manera deslleial amb el turisme hotel·ler, és important que el Govern de les Illes Balears tenguï les eines necessàries per poder procedir a aquesta regulació. I des d'aquest punt de vista diem que és imprescindible que es procedeixi a una reforma, a una modificació de la Llei d'arrendaments urbans, modificació que ha de ser en el si, en el marc del Congrés dels Diputats que és el competent per modificar aquesta normativa.

I per què, per què és imprescindible modificar o reformar la Llei d'arrendaments urbans per poder regular el turisme residencial? Per la senzilla raó que la Llei d'arrendaments urbans avui contempla la possibilitat de llogar tantes vegades com el propietari vulgui un mateix immoble durant un any. Per tant, no podem prohibir, des de l'administració autonòmica no podem prohibir, perquè ho empara i ho cobreix la Llei d'arrendaments urbans, que un propietari d'un xalet, un propietari d'un pis, un propietari d'un immoble, llogui tantes vegades com ell vulgui aquest xalet, aquest pis a un visitant, a un senyor que vingui d'Alemanya, d'Anglaterra, d'Espanya o d'Itàlia. I per tant, en el moment que la Inspecció turística intenta fer un control sobre aquesta activitat, senzillament s'aporta un contracte d'arrendaments urbans i aquesta situació queda emparada i, insistesc, creiem, i crec que és una creença que compartim molts dels que som aquí i fins i tot la pròpia Mesa de Turisme, que això suposa una competència no ajustada als mateixos requisits i a les mateixes exigències del que suposa l'activitat hotelera.

Què demanam i què proposam? Idò demanam i proposam que el Congrés dels Diputats reformi aquesta Llei d'arrendaments urbans, contempli la figura del lloguer turístic de manera específica i puntual i concreta i, una vegada definida la figura del lloguer turístic, en l'exercici de les competències que les comunitats autònomes tenen en ordenació turística sí que es podrà ja efectivament regular aquesta figura i penetrar en el control d'aquesta oferta turística residencial.

He de dir, en aquest sentit, que a la legislatura passada, essent jo mateix conseller de Turisme, vaig plantejar aquesta reivindicació cada any en el si de la Conferència Sectorial de Turisme, davant el ministeri, un suggeriment que va ser desatès, i he de dir també que aquest Parlament, a la passada legislatura va aprovar una proposició no de llei allà on s'instava el Congrés dels Diputats a reformar la Llei d'arrendaments urbans. I he de dir també que aquesta proposició no de llei va ser després també presentada pel Grup Parlamentari Popular al Congrés dels Diputats i rebutjada per la majoria conformada pel Grup Parlamentari Socialista i pels grups que li donen suport. Ho dic perquè a la interpel·lació passada el portaveu del Grup d'Unió Mallorquina va dir que la solució a aquest problema romanien en la modificació o reforma de la Llei d'arrendaments urbans i que el Partit Popular i el Partit Socialista sempre s'han oposat -és al *Diari de Sessions*-, sempre s'han oposat a Madrid a la reforma o modificació de la Llei d'arrendaments urbans.

Jo només voldria avui aquí fer dues consideracions: la primera, que ja he explicat que això no és així, ja he explicat que el Grup Parlamentari Popular, aquí i a Madrid s'ha manifestat sempre contrari a la modificació, però, favorable a la modificació de la Llei d'arrendaments urbans i que avui el Sr. Vicens i el seu grup tenen una oportunitat extraordinària que esper que no deixin escapar per instar el Congrés dels Diputats a modificar la Llei d'arrendaments urbans, com ell va suggerir a la interpel·lació passada.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Flaquer. Passam ara la fixació de posicions i per un temps de deu minuts intervé, en primer lloc, el representant del Grup Mixt, la Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Permeti'm una petita llicència informativa, jo tenia entès que les preguntes retòriques eren un dels recursos estilístics, una de les figures estilístiques més utilitzades dins l'oratoriat, per tant, dins l'oratoriat també pens que és un dels recursos que la gent, les persones que ens dedicam a la vida parlamentària utilitzam tot sovint. Fet aquest aclariment, ens centrarem en la moció que ens presenta avui el Grup Popular.

Senyores i senyors diputats, Sr. Flaquer, està bé que es vulgui deixar clar des de les files del Partit Popular que el turisme és el motor econòmic d'aquestes illes i que el sector turístic més important i capdavanter és l'hoteler, no fos cas que ho oblidéssim; però bé, el fet és que no és el Govern ni els grups que li donam suport qui ho podríem haver oblidat. No entenem, senyores i senyors diputats, que una cosa tan clara, que pràcticament una raó de peu de banc hagi de ser esgrimida en forma de moció davant el ple d'aquesta cambra. Per als partits que donam suport al Govern, per a la Conselleria de Turisme i per al Govern en ple això és clar i no entenc que ara haguem de fer sobre aquest tema una espècie d'acta de fe col·lectiu. Potser els que havien oblidat el que ara pretenen que tots recordem, amb tot el boom de la construcció eren els mateixos membres

del Partit Popular, potser l'origen conscient o inconscient d'aquest primer punt parteix d'això i com que nosaltres no hem de fer psicologia compensatòria, l'hi votarem en contra.

Quant al segon punt, tot el turisme és important a les Illes Balears, també ho és naturalment el turisme residencial, vinculat molt amplament a l'oferta complementària. Som conscients per altra banda que és un turisme que consumeix molt de territori, però que amb mesura és un tipus de turisme que beneficia aquesta oferta complementària de manera global. No és el turisme d'un tipus o d'un altre el que pugui ser considerat negativament, sinó el desgavell urbanístic que de vegades s'ha produït quan no s'ha tengut la cura necessària per evitar-lo des de les diferents institucions. Per tant, perquè no tenim cap necessitat de remarcar allò que és obvi, senyores i senyors diputats, també votarem en contra d'aquest segon punt de la moció que ens presenta el Partit Popular.

Pel que fa al tercer punt, és la interpel·lació sobre aquest mateix punt. El conseller Buils ja va deixar ben clara la intenció d'aquest govern de fer complir la normativa vigent, m'imagín que no cal recordar-la, entre altres coses perquè una part d'aquesta normativa fa tan poc temps que va entrar en funcionament. És obvi que el Govern ha de tenir cura de fer complir la normativa vigent i que les lleis que s'aproven, així com els decrets i les ordres s'han de complir. Però tampoc no fa falta que de manera repetida i martellejant hàgim d'anar recordant que les normes hi són perquè es compleixin. Deixem senzillament que les instàncies corresponents dins la Conselleria de Turisme facin tan eficaçment com sigui possible la seva feina.

Quant al quart punt no és gaire més reeixit que el tercer. Des del Partit Popular, com va passar altres vegades i com és molt comprensible que es transmeti des de l'oposició, es posa l'arada davant dels bous. Ens hem d'avançar a la Llei general turística amb la qual s'està treballant per entrar en aspectes concrets, a través de la modificació de la Llei d'arrendaments urbans. No crec que ara en una etapa de recessió econòmica, en un moment psicològicament poc oportú sigui el moment d'augmentar la pressió fiscal sobre la nostra societat. Psicològicament seria negatiu per a una part important de la població i probablement per al conjunt de la nostra economia i no precisament per als sectors més poderosos, sinó per a les capes petites i mitjanes que han de fer molt d'esforç per anar surant i per poder tirar endavant. Hem de ser optimistes i alhora prudents, optimistes per encarar un futur difícil i prudents per aconseguir el consens necessari per tal d'aconseguir una Llei general de turisme més adequada per a les Illes Balears. Mentrestant, s'ha d'aplicar la normativa que hi ha i s'ha d'avançar en les millores legals que hi siguin necessàries, per una via molt diferent i amb un esperit diferent del que ens proposa en aquesta moció el Partit Popular.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Unió Mallorca té la paraula el Sr. Vicens.

EL SR. VICENS I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Com bé deia el Sr. Flaquer, la moció d'avui deriva de la interpel·lació que vàrem veure en aquesta cambra l'altre dia. El nostre grup parlamentari ja va dir que no entenia bé quin era l'objectiu, més si tenim en compte que, com també va recordar el conseller, el que fa aquest govern és precisament aplicar i dur a terme les previsions, aplicar les normes que molt encertadament va aprovar l'anterior govern. Fins i tot s'han desenvolupat totes les previsions, és a dir, s'han fet les inspeccions, etc. L'escrit parla d'un seguit de punts, nosaltres és evident que el model hotelier és un model al qual el nostre grup, crec que tots els de la cambra, hi han donat sempre suport, podem discutir si és millorable o no, nosaltres creim que seria millor per al país que fos com a mínim perfeccionable perquè un país és bo que es diversifiqui en la seva economia. També ens convendria tenir un model econòmicament molt més equilibrat. Però bé, això ja són coses d'una importància molt més secundària.

Coincidim que l'anomenat turisme residencial és bo, és bo per a un munt de circumstàncies que hem vengut repetint, perquè diversifica el sector, perquè l'oferta complementària també ve beneficiada, perquè a més és un turisme que té una qualitat de compra que moltes vegades no té, desgraciadament, l'hotelier. Per tant, si és bo i si s'està fent tot allò que s'havia previst fer, creim que, i enllaçant amb allò que deia l'anterior portaveu, no és el moment de fer segons quins experiments, a més no tenim molt clar quins són. Per tant, queda suficientment clar, i així ho va dir el conseller, que el model hotelier ningú no el discuteix, a l'inrevés, li donam tot el suport. A aquest model residencial també, és una activitat econòmica bona per al sector, bona per al país i bona per als ciutadans. Per tant, convé no complicar-ho massa.

Concretament, en el quart punt hi ha una referència a la modificació de la Llei d'arrendaments urbans. Mirin, jo no record què vaig dir o què vaig deixar de dir. El que volia significar era que si s'havia de modificar la Llei d'arrendaments urbans, nosaltres creim que en principi no s'ha de modificar, el PP en el seu moment quan governava amb majoria a Madrid va perdre una oportunitat, si realment ho tenien tan clar. Nosaltres no ho tenim tan clar i per què? El tema jurídicament és molt complex, la Llei d'arrendaments urbans és una llei general, no és una llei sectorial. Si començam amb lleis generals, voler fer detalls sectorials, malament anam perquè generam confusió i en dret generar confusió dur inseguretat, i la inseguretat jurídica du inestabilitat, i la inestabilitat du problemes econòmics. A més, són competències que no són nostres i, a més, fins i tot el concepte d'ús turístic, on acaba i on comença aquest ús turístic?

Jo li posava un exemple, si jo tenc un familiar a París i li llog un any, 15 dies o 1 mes, dins la Unió Europea, això és un ús turístic o és ús civil? Són complexitats jurídiques que la veritat crec que actualment ficar-se dins un embull d'aquests no és bo ni per a l'economia del país ni per als propietaris que lloguen això. Altra cosa és acabar de desenvolupar la normativa, si es pot acabar de perfilar la Llei general turística i coordinar tot allò que sigui l'Agència Tributària, l'administració, etc. Però el nostre grup no es ficaria, en aquest moment, en un problema tan complex jurídicament i econòmicament com és el tema de modificar la Llei d'arrendaments urbans, simplement exercir la tutela administrativa, exigir que l'oferta que es dona sigui de qualitat i també, com li va dir el conseller, emprar les noves tecnologies per combatre en tot cas, si hi ha una comercialització clarament turística d'ofertes il·legals.

Ja li ho han dit, el nostre grup creu que també és així, en moments d'una certa recessió allò que hem de donar i així ho aconsellaven ahir mateix les conclusions del Consell Econòmic i Social, el que hem de donar és estabilitat normativa, tranquil·litat. Si una cosa funciona i funciona bé, el que hem de fer en tot cas és acabar-la de coordinar, però no fer experiments legislatius. La darrera norma que hi va haver, que és el Decret 2005, d'habitatges turístics, fa tres anys i, per tant, ha passat tot un termini que permeti veure el funcionament o les disfuncions que pugui dur tot això. A l'inrevés, el que s'ha fet, i així ho va explicar el conseller, és precisament aplicar aquesta normativa. Per tant, siguem prudents, no facem una excessiva reglamentació on de vegades cau justament el seu grup, si una cosa funciona i creim que funciona bastant bé.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds té la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, avui la proposició no de llei que ens presenta el Partit Popular és un plantejament sobre el turisme hotelier i el turisme residencial. És evident que cada vegada el turisme residencial té més pes, que ha crescut i que representa ja un percentatge molt important del turisme que tenim a les Illes Balears. En primer lloc, des del Grup Parlamentari BLOC i PSM-Verds hem d'apostar clarament pel turisme hotelier com a model d'economia productiva, enfront del turisme residencial que en moltes ocasions té un component especulatiu. El turisme hotelier crea llocs de feina directes, estables. En canvi el turisme residencial pot suposar una gran pressió damunt el territori i damunt els nostres limitats recursos.

Ara bé, jo no diria exactament com diu la proposició no de llei, que el model hotelier és el motor indiscutible del sector turístic, sinó que jo diria més bé que el turisme, considerat globalment, és el principal motor econòmic de les Illes Balears. I dins el sector turístic, el sector hotelier és dels més importants i ho ha de seguir sent, ha de seguir sent un dels motors econòmics més importants si volem ser un destí per exemple del turisme familiar europeu. Jo diria que en aquesta proposició no de llei es veu una certa contradicció entre el primer i el segon punt entre la postura que vol mantenir el Partit Popular, per una

banda pretén evidentment reafirmar la postura favorable al turisme hotel·ler, però a la vegada també pretén quedar bé amb tot el sector del turisme residencial. I d'aquí, per tant, la redacció un poc contradictòria entre el primer i el segon punt que ens presenta el Partit Popular.

És evident que l'aposta que jo deia del turisme hotel·ler no ens ha de fer perdre de vista l'existència d'aquest altre tipus de turisme residencial i la necessitat, per tant, que aquest tipus de turisme estigui regulat, sotmès a la corresponent legislació. Recordem que actualment tenim la Llei general turística, la Llei de comercialització d'estades turístiques, el Decret d'habitatges turístics de vacances, etc., però també convé recordar que durant anys de govern del Partit Popular es va potenciar aquest model que ara se'n diu que s'ha de subjectar a exigències de legalitat, de control, etc., es va potenciar des d'uns governs en determinades disposicions, fins i tot jo recordaria manifestacions verbals a favor d'aquest model de responsables de governs anteriors del Partit Popular i ara aquesta preocupació que s'ha de regular, que s'ha de veure què feim amb aquest tipus de turisme.

Bé, com no pot ser d'altra manera, i tal com expressava el conseller de Turisme a la passada interpel·lació, la conselleria, el Govern ha d'aplicar la normativa vigent, que actualment és la dictada durant els governs del Partit Popular, normativa amb la qual, per cert, el nostre grup va ser crític. Així mateix i com no pot ser d'altra forma, la Conselleria de Turisme també ha d'exercir les seves funcions de control del compliment de la normativa turística aplicable a cada cas mitjançant les inspeccions corresponents, mitjançant l'obertura dels corresponents expedients sancionadors en el cas en què es constati qualche infracció en matèria turística. Un altre debat seria si és necessària o no una modificació o una adaptació d'aquesta normativa, si aquesta normativa és l'adequada, és suficient, però crec que és un altre debat que en tot cas si s'ha d'obrir s'obrirà.

Finalment pel que fa a la modificació de la Llei d'arrendaments urbans, per regular la figura del lloguer turístic, estam davant d'una qüestió que no és senzilla. La separació entre lloguers d'habitatges residencials i el lloguer turístic no sempre és clara, hi ha una línia de separació molt feble en ocasions, no és fàcil distingir en moltes ocasions allò que és un lloguer residencial d'un lloguer turístic, com a molt podríem atendre com a diferenciació al tipus de comercialització que se li ha donat a aquest tipus de lloguer, això sí pot ser un indicador que ens faci separar clarament un de l'altre. Fins i tot jo m'atreviria a dir que qualsevol altra diferenciació pot ser discriminatòria, no podem diferenciar per si qui ocupa aquell habitatge és o no resident a les Illes Balears, per exemple. Per altra banda no hem d'obviar els efectes que podria tenir aquesta regulació sobre els preus, una regulació d'aquest tipus podria reduir la competència i, per tant, tendria com a efecte minvar els canals de distribució i tendria un efecte sobre l'increment dels preus. El que tenim clar, i és evident, és que els controls tributaris han de ser una bona solució per a aquest tipus de lloguers que en aquests moments es donen a les Illes Balears.

Per tots els motius exposats, el Grup Parlamentari del BLOC i PSM-Verds votarà en contra de la proposició no de llei presentada pel Partit Popular.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Crespí per un temps de deu minuts.

LA SRA. CRESPI I PRUNES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Ens trobam davant la moció subsegüent a la interpel·lació debatuda en aquesta cambra el passat dia 27 sobre habitatges turístics de vacances. Fruit d'aquella interpel·lació, el Partit Popular ens presenta aquesta moció en quatre punts. Abans de tot, dir que el nostre grup parlamentari votarà en contra de tots els punts de la moció i a continuació procediré a explicar el motiu del nostre vot.

Tots som ben coneixedors que el nostre model turístic està basat principalment en el turisme de sol i platja i quant al model d'allotjament el principal és l'hotel·ler. Això mateix ja vaig dir a la interpel·lació, encara que no hem de deixar de banda els altres tipus d'allotjament, tal i com es troben regulats a la Llei general turística al seu article 15. Entenem que si tots som conscients i coneixedors d'aquesta realitat, des dels inicis del turisme a la nostra terra, no entenem per què ara ho hem reafirmar, tal i com demana el portaveu del PP a la seva moció. Així com tampoc no ens pareix correcte l'ús dels termes "motor indiscutible" quan es refereix al model hotel·ler. És important, però no indiscutible, donat que estam en un mercat de constant evolució tecnològica, informàtica, de preferències, etc., i res no es pot considerar indiscutible, tot el contrari, sempre pot ser subjecte a canvis, millores, transformacions i evolucions.

De la mateixa forma, ja en el debat de la interpel·lació va quedar clar que els habitatges turístics de vacances són un altre tipus d'allotjament turístic, que cobreix part de la demanda turística que tenim a la nostra terra. No veim necessari manifestar expressament la importància del turisme residencial davant les altres formes de turisme. Des de la conselleria ja es tenen en compte les diferents formes, diguem-li formes o modalitats, de l'oferta turística a l'hora de conceptualitzar el concepte global d'oferta turística, tant directa com complementària. Aquest tipus d'allotjament ja està regulat tant a la Llei 2/1999, Llei general turística, la Llei 2/2005 de comercialització d'estades turístiques i desenvolupada pel Decret 55/2005, d'habitatges turístics de vacances i la normativa estatal corresponent. Per tant, l'oferta de turisme residencial s'ha d'ajustar a les necessàries exigències de legalitat i el control administratiu que ja vaig comentar en el debat de la interpel·lació.

Aquest govern i més concretament la Conselleria de Turisme té la tasca, així ho va posar de manifest el conseller durant el debat de la interpel·lació, del control de la qualitat i seguretat, en definitiva, un control administratiu i de legalitat d'aquest tipus d'habitatges; així com també tasques de control, inspecció i sancions a tota l'oferta fora de la legalitat. Per tant, el turisme residencial ja està regulat, i el Govern ja està duent a terme tots els mecanismes de control per garantir el compliment de la normativa vigent, garantir la seguretat dels usuaris i la qualitat d'aquesta oferta.

El darrer punt de la moció demana que el Parlament insti el Govern de l'Estat a modificar la Llei d'arrendaments urbans per a la creació de la figura del lloguer turístic. Pensam que la via efectiva per al control de tota aquesta oferta és mitjançant controls administratius i tributaris i no mitjançant un excés de regulació que creim que amb una llei de mínims és suficient. Hem d'apostar per una millora dels sistemes tecnològics de control i una certa coordinació entre les dades que maneja l'Agència Tributària i la Conselleria de Turisme. De totes formes abans d'instar el Govern de l'Estat a fer una modificació de llei, des de la nostra comunitat autònoma hauríem de tenir ben clar què i com volem modificar aquesta llei.

Per tant, reiter que votarem en contra els quatre punts de la moció, donat que els dos primers punts pretenen una reafirmació d'una realitat evident i deixen de banda altres modalitats d'oferta hotelera; i els altres dos punts perquè bàsicament a la normativa actual ja es veu regulada l'oferta hotelera i deixam en mans de l'administració el control administratiu i legal de la situació.

Res més. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Vol fer ús de la paraula el grup proposant? Pareix que sí. Per tant, té la paraula el Sr. Flaquer.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. He llegit ja diverses vegades el contingut del pacte de govern i la veritat és que no he llegit enlloc que estigui prohibit a les forces polítiques votar les iniciatives del Partit Popular. Per tant, jo intent qualche vegada presentar iniciatives aquí que puguin ser acceptables per a algú de vostès, però veig que és francament difícil que vostès puguin votar una iniciativa que vengui signada pel Partit Popular. Però bé, jo continuaré intentant si ho puc aconseguir.

Jo sabia que avui parlariem de turisme residencial i de turisme hotelier i que tots coincidiríem que el turisme hotelier és el referent bàsic. Veig, però, que hi ha grups disposats a votar-ho i grups que no estan disposats a votar-ho. Em parlen que si això són declaracions d'intencions..., aquí feim moltes declaracions institucionals i no passa res. És bo que el Parlament es pronunciï i deixi constància d'allò que pensa i de quina opinió té aquesta cambra sobre determinades qüestions que a mi almanco i al nostre grup ens pareixen bàsiques i essencials per a aquesta comunitat autònoma.

També ha dit algun portaveu, perquè el tema s'ha centrat bàsicament en el turisme residencial, que el turisme residencial el va afavorir el Partit Popular quan governava. I jo, Sr. Barceló, he intentat preparar aquesta proposició no de llei i a més tenim la informació de quan teníem la mesa de turisme la passada legislatura, recordar-li que en els municipis allà on hi havia més quantificada l'oferta turística residencial eren precisament municipis que els darrers 24 anys menys havia governat el Partit Popular: Alcúdia, Calvià i Pollença. Li ho dic perquè les competències en matèria urbanística, vostè sap que han estat bàsicament sobre aquest tema als ajuntaments, aquests que jo li he explicat, i també li vull recordar, Sr. Barceló, que al Consell Insular de Mallorca allà on vostès ja han governat, si no record malament, vuit anys i ara un any més que són nou; per tant, quan vostè intenta atribuir la culpa del creixement del turisme residencial, vagi en compte, segurament el creuran perquè hi ha aquesta llegenda, però els que realment ens estudiam els temes, Sr. Barceló, aquest conte ja no el creim, el creurà vostè i dos o tres que el segueixen, que cada vegada són menys, però els que estudiam aquest tema, aquestes qüestions que vostè diu ja no les creim. El turisme residencial ha estat fruit del que ha volgut una societat, entre d'altres, d'aquests municipis importants que estan governats pels partits amb què vostè avui governa aquesta comunitat autònoma.

I ara resulta que vostès que sempre han estat els que més han defensat i reclamat la regulació del turisme residencial, avui s'han vist contaminats aquí per una espècie d'esperit liberal, jo ho aplaudesc, i ara resulta que no s'ha de regular el turisme residencial. Ara resulta que com que governen vostès, com que la iniciativa sorgeix del Partit Popular, ja no és necessari regular el turisme residencial, vostè mateix. Jo pens que continua sent necessari i ho vàrem fer la passada legislatura i vull agrair el suport i la col·laboració que vàrem tenir d'Unió Mallorquina per l'aprovació d'aquell projecte de llei dels habitatges turístics de vacances. No vàrem poder culminar la tasca i ens agradaria que es pogués culminar durant aquesta legislatura.

La portaveu del Grup Parlamentari Socialista ha afirmat rotundament que el turisme residencial ja està regulat, i jo li dic que el seu president ho digui a la Mesa de Turisme, el seu president i el conseller de Turisme, i expliqui a les federacions hoteleres i als sindicats que el turisme residencial està regulat, tal com vostè ha dit avui aquí en aquest plenari. El seu president té més experiència -m'imagín- que vostè i sap que no pot explicar això a la Mesa de Turisme perquè sap que hi ha un problema, un problema que hem d'assumir entre tots i és que hi ha un turisme hotelier i un turisme residencial. I el problema és que el turisme hotelier compleix molts de requisits, molts de controls administratius. I un turisme residencial que no vull demonitzar, ho he dit en el segon punt, crec que és bo per a aquestes illes, però crec que també és bo que competeixi lleialment amb l'altre i que estigui sotmès a requisits i exigències.

Per això és imprescindible modificar la Llei d'arrendaments urbans, perquè quan els inspectors de la Conselleria de Turisme davant d'una denúncia d'un lloguer d'una persona que està allotjada a un xalet, a un pis o a un apartament, immediatament s'exhibeix per part de la persona que està allà dins un contracte de lloguer, que empara i cobreix aquesta situació. I l'única manera que tenim, i això ho reconeixen totes les persones que han estudiat profundament aquest tema, és que el Govern de Madrid, que el Congrés dels Diputats reformi i modifiqui la Llei d'arrendaments urbans i pugui penetrar a les competències de les comunitats autònomes en matèria turística dins la figura del lloguer turístic, figura que avui no contempla la Llei d'arrendaments urbans.

Això és un fet indiscutible. El que passa és que lamentable és un fet indiscutible que du avui la signatura del Partit Popular, i encara que en el document del pacte no aparegui expressament que està prohibit votar iniciatives del Partit Popular ja veig que al final l'esperit, encara que no la lletra, és aquest: tot el que vengui d'aquí vostès, encara que hi estiguin d'acord, mai no ho votaran, i ho lament de ver profundament.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Procedirem a la votació. Passam a votar. Votam.

Resultat de la votació: sí, 27; no, 30; cap abstenció.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 4447/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a adaptació dels llibres de text escolars a les modalitats insulars mallorquí, menorquí, eivissenc i formenterer.

I passam al següent punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i a la votació de la proposició no de llei. La primera d'elles és la presentada pel Grup Parlamentari Popular relativa a l'adaptació dels llibres de text escolars a les modalitats de Mallorca, menorquí, eivissenc i formenterer. Té la paraula el vicepresident de la Mesa, pel Partit Popular.

EL SR. PALAU I TORRES:

Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats, vull que el punt de partida de la meua exposició per defensar aquesta proposició no de llei, proposició no de llei del Grup Parlamentari Popular, sigui l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. El nostre Estatut d'Autonomia declara en el preàmbul: "La llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, i la nostra cultura i tradicions són uns elements identificadors de la nostra societat i, en conseqüència, són elements vertebradors de la nostra identitat". I després és a l'article 35, quan parla d'ensenyament de la llengua pròpia, que diu: "La comunitat autònoma té competència exclusiva per a l'ensenyament de la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, d'acord amb la tradició literària autòctona. Normalitzar-la serà un objectiu dels poders públics de la comunitat autònoma. Les modalitats insulars del català de Mallorca, del català de Menorca, del català d'Eivissa

i del català del Formentera seran objecte d'estudi i protecció sense perjudici de la unitat de la llengua".

Idò precisament en aquest article 35 de l'Estatut habita l'esperit de la nostra proposta. Proposam al Govern de les Illes Balears que adopti una mesura que vendrà a facilitar als infants i joves d'aquestes illes l'aprenentatge de la llengua catalana dins l'àmbit escolar. En concret proposam que els llibres de text, que són un instrument de gran valor per als alumnes i per als professors, s'adaptin a la realitat lingüística de cada una de les Illes. Si en el territori balear, fins i tot en aquesta cambra, parlam mallorquí, menorquí, eivissenc i formenterer, totes elles modalitats diverses que no rompen la unitat de la llengua catalana, per què els llibres de text que s'usen a l'escola no poden reflectir aquesta realitat lingüística i social de les nostres illes?

L'estudi d'una llengua no es redueix al coneixement solament dels seus mecanismes interns, com pot ser la lingüística, la gramàtica, l'ortografia, etc. Una llengua és més que tot això, una llengua és un fet social; no es limita a una simple estructura, hi ha un fet transcendental en una llengua, que és l'ús, l'ús que una determinada comunitat lingüística vulgui donar a aquesta llengua, i aquesta comunitat pot avançar cap al foment de la llengua o bé podria optar per abandonar i fer-la desaparèixer. Però no és el cas de la comunitat balear; a la comunitat balear la societat representada pels grups polítics i les institucions que tenim presència dins aquest parlament varen optar per la primera opció: el foment de l'ús de la llengua pròpia, i així ho recull el nostre Estatut d'Autonomia i també, per suposat, la Llei de normalització lingüística de l'any 1986.

És ara el moment que el Govern doni una altra passa endavant, una passa fonamental a l'àmbit educatiu per fer que els escolars d'aquesta comunitat estudiïn els llibres que recullin els trets de les modalitats lingüístiques insulars, llibres que contemplin les característiques lèxiques i culturals, característiques lèxiques i culturals que cada illa identifica com a pròpies i que són també una manifestació de l'amplitud i la riquesa de la llengua catalana.

Saber una llengua no és només saber llargues llistes de vocabularis o un conjunt de normes gramaticals, ortogràfiques o sintàctiques. Saber una llengua és saber parlar i escriure, és fer servir l'idioma de forma adequada en cada context determinat. Escoltar, parlar, llegir i escriure són eixos fonamentals en l'ensenyança del català, i si volem aconseguir que el nostre alumnat faci un ús correcte de la llengua catalana és molt important que en el camí d'aprenentatge disposi dels instruments adequats: uns llibres del text amb els quals els alumnes s'identifiquin des del primer moment perquè contenen material que els és familiar i que potencia les seves capacitats amb facilitat i fluïdesa. No estam parlant en cap cas d'obviar la variant estàndard de la llengua, però avui en dia ja es dona la deguda importància al llenguatge, no només a la gramàtica, i en l'estudi del llenguatge és on la introducció de les variants insulars els permetrà aprofundir, matisar i ampliar els coneixements afegint consideracions sempre útils i positives per a l'estudiant.

Quan un alumne aprèn una llengua no aprèn només un conjunt de normes per poder aprovar un examen. Quan un alumne aprèn una llengua està aprenent el nom de cada cosa, l'expressió de les idees, dels sentiments i de les emocions, i gràcies a això se sentirà integrat dins un poble amb el qual compartirà una mateixa visió de món.

És per això, senyores i senyors, que hem de destacar al funció del Govern balear. La Conselleria d'Educació i Cultura és la competent per impulsar aquest procés d'adaptació dels llibres de text que s'utilitzen en el món educatiu de la nostra comunitat, és la que ha de procurar aquest canvi i negociar amb les editorials corresponents fins arribar a un acord i, si és necessari, subvencionar el cost econòmic que aquestes modificacions puguin tenir. Pensam que és una qüestió d'interès general i que el Govern no hauria d'escatimar esforços ni recursos per donar compliment a allò que estableix el nou Estatut d'Autonomia de les Illes Balears en el seu article 35 i aconseguir que la llengua catalana i les seves modalitats insulars de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera esdevinguin el vehicle expressiu d'una cultura plena i viva i autèntica com volem que sigui la llengua balear.

Estic convençut que, igual com va passar gairebé dos anys, quan vàrem tenir ocasió d'aprovar en aquesta cambra l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, aquesta proposta va tenir el suport de més del 90% de la Cambra igual que el va tenir al Congrés dels Diputats i al Senat. Esper que avui aquesta proposta tenguí la unanimitat d'aquesta cambra perquè no és més que complir allò que marca el mateix Estatut d'Autonomia. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Palau. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Mayans.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Gràcies, presidenta. Molt breument, l'article 35 de l'Estatut de la nostra comunitat, aprovat fa poc temps, per ser un estatut, i referent a l'ensenyament de la llengua pròpia, aprovat també per aquest parlament amb els vots del PP, PSOE i Unió Mallorquina, diu, com ha dit també el portaveu que m'ha precedit, que les modalitats insulars seran objecte d'estudi i protecció sense perjudici de la unitat de la llengua catalana. És precisament, entenc jo, l'objectiu d'aquesta proposició no de llei: ratificar el que va votar fa ara poc temps amb aquest estatut. Vol conservar la cultura pròpia o més pròpia de cada illa, és a dir la nostra identitat, sense perjudicar mai la llengua i la gramàtica catalanes. Crec que tot al contrari: com més rica, més modismes i més ampli coneixement, vengui d'on vengui i sigui de la localitat que sigui, més la potenciarem. Mantenir, conservar i potenciar els modismes i localismes de cada illa, jo crec que aquest fet enriqueix la cultura, enriqueix moltes vegades la cultura no escrita de la nostra comunitat.

El que es vol fer amb aquesta proposició no és desunir, tot al contrari, és unir, consolidar i per aquest motiu li donaré suport, perquè els llibres de text escolars vinguin adaptats a les modalitats de cada una de les nostres illes i s'hi introdueixin les característiques lèxiques, les expressions típiques de cada illa, Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, com una aportació més, com una riquesa més a la llengua catalana.

Entenc jo, i així supòs que ho entén el portaveu que ha presentat aquesta proposició, que no ens hem de situar en postures extremes. S'està parlant -torn a repetir, entenc jo- de mantenir el nexe i l'arrel del català, expressant puntualment les expressions típiques de cada lloc; no implica canviar de cap a peus tots els llibres de text, ni molt menys, implica fer adaptacions puntuals, fer adaptacions que cada un a cada illa es pugui sentir més identificat. Fórmules, n'hi ha, i són totalment aplicables i adaptables; si no es volen canviar els llibres hi ha fórmules i ara mateix no les citaré totes, però n'hi ha per poder aprofitar el que ja està fet, o bé si es comença de bell nou intentar completar el que ja tenguem editat.

Hem de fer complir el que va aprovar el Parlament, i no podem deixar que l'article 35 d'aquest estatut que es va aprovar per un ampli consens es quedi com a simple declaració d'intencions. Crec sincerament que la seva redacció era un sentir majoritari de la societat de les nostres illes i pot ser una eina molt útil per tal de (...) l'ensenyament de la llengua catalana tant als nascuts aquí com als nouvinguts, que han d'aprendre aquestes modalitats de cada illa a l'escola, ja que ells a ca seva evidentment no les faran servir.

(...) que aquest diputat no es quedi simplement amb el suport a la demanda que ensenyin les escoles de les nostres illes les nostres modalitats lingüístiques, sinó que hem d'anar un poc més enllà. Hem d'aconseguir fer un esforç perquè els nostres boixos, les nostres boixes de les nostres illes surtin de la seva formació acadèmica amb els idiomes català, castellà i anglès perfectament coneguts.

Gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Mayans.

(Alguns aplaudiments)

També pel Grup Parlamentari Mixt la Sra. Marí té la paraula.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Palau, crec sincerament que ja estam cansats abans de partir de vacances; si no seria difícil d'explicar una proposició no de llei tan surrealista com aquesta que presenta el Partit Popular i que ara comentam, si no és que efectivament està pensada i no és fruit de la fatiga mental, psicològica i física sinó que s'ha fet a consciència. Si és una proposició no de llei feta a consciència encara és molt més preocupant.

A veure, se'ns proposa, si no ho he entès malament, que les editorials facin llibres de text en les quatre modalitats insulars de la llengua catalana. La primera pregunta és per què quatre i no sis o set; vull dir que és ben obvi que les diferències que hi ha entre la modalitat lingüística de Palma i la de Pollença són molt més grans que no les que hi ha entre Eivissa i Formentera.

(Remor de veus)

Hi hauria llibres en pollencí? I si no fos així, com s'incorporaria el pollencí a un llibre de text, posem de biologia, en un context multimodalitat? M'agradaria fer una senzilla prova, senyores i senyors diputats del PP, i veure quants de vostès n'hi ha que siguin capaços de dir-nos vint o trenta termes que existeixen en mallorquí i no siguin al Diccionari general de la llengua catalana, quants de vostès podrien indicar ara mateix...

(Més remor de veus)

Sr. Palau, Sr. Palau, quantes paraules, quinze o vint diferents, trobaria entre Eivissa i Formentera? Qui de vostès, senyores i senyors diputats, amb el cor a la mà, seria capaç d'explicar, només que fos mitja dotzena, d'estructures sintàctiques que diferenciïn cadascuna de les suposades quatre modalitats del català insular?

Ho aniré desglossant poc a poc. Si la reducció a l'absurd -a vegades pens que sí- si la reducció a l'absurd dins el context balear no serveix prou, imaginem que l'aplicam al castellà o al francès. Suposem que el *Ministerio de Educación de España* passàs indicacions a les editorials que editen en castellà exigint-los adaptar-se a l'andalús, a l'extremeny, al *panocho*, al canari, al *cheli* i al *maragato*; no troben que senzillament causaria estupefacció? S'imaginem el Ministeri d'Educació nacional de França proposant d'editar en orleandès, normand o marnès? Impossible, no és veritat? Les llengües en les quals s'editen llibres i en les quals funciona el sistema educatiu solen tenir un registre anomenat estàndard, però entre nosaltres també català comú, que és el que serveix, per exemple, per als llibres de text i per a l'ensenyament. I això no vol dir, evidentment, que un vagi a carregar-se les modalitats insulars de la llengua, no, no vol dir això, tampoc.

Particularment sempre m'ha cridat l'atenció que a l'agafar cartes al director als diaris en què es fa una suposada defensa del mallorquí o de l'eivissenc davant del català unificat, aquestes cartes sempre solen ser en castellà. Per què no es comença per usar el mallorquí o l'eivissenc, o com se'n vulgui dir? Això ja ho fa sospitos, ni que sigui al nivell de les intencions.

No constitueix cap garantia a favor de la llengua que vostès demanin la presència de les modalitats insulars a IB3, quan en la seva etapa de govern el que hi havia era molta modalitat peninsular, i no precisament catalana sinó castellana. Llavors sí que devien estar ben defensades les modalitats insulars.

Proposicions no de llei com aquesta ens vénen a demostrar que el PP moderat i centrat que convendria a la nostra societat no existeix; vénen a demostrar així mateix que el PP autonomista, respectuós amb la identitat de les Illes, defensor de la llengua i de la cultura pròpies també deu ser una utopia, perquè amb tot aquest embolic de les modalitats, saben què pens que volen aconseguir?, senzillament que, veient l'embolic, mestres, alumnes i pares i mares diguin: "Si és tan complicat funcionem en castellà i conte acabat", com ha passat a Galícia, on la discussió entre lusistes i antilusistes ha acabat derivant en un ús molt extens del castellà, que té un model unificat, sense variacions en modalitats, sense diferències; separar el gallec del portuguès no ha comportat més ús del gallec sinó del castellà.

Per acabar, senyores i senyors diputats, encara voldria fer una altra consideració: un PP centrat, liberal, homologable a la mitjana europea, respectuós amb l'autonomia i amb les institucions, respectaria en qüestions científiques allò que marca l'acadèmia i la universitat. A les Illes Balears l'autoritat normativa en matèria lingüística és la universitat; què en dirien a la UIB de la proposició no de llei del PP? Així mateix pel que fa a normativa acadèmica, aquesta marca que, a la llengua catalana, l'Institut d'Estudis Catalans, que és la nostra acadèmia; què en diria la Secció Filològica, nodrida amb alguns balears il·lustres, d'una proposició com aquesta?

Senyores i senyors diputats, la millor manera de defensar les modalitats de la llengua catalana a l'ensenyament a les nostres illes és fent que l'ensenyament funcioni efectivament en català i dins la normativa, posant cadascú el català que li és corrent i habitual. Així tendrem presents les modalitats i la llengua en el seu conjunt.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Marí.

(Alguns aplaudiments)

Pel Grup Parlamentari Unió Mallorquina..., el Sr. Melià té la paraula.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, al Grup Parlamentari d'Unió Mallorquina la veritat és que li agradaria que el Partit Popular estigués tan preocupat per l'ús i la presència de la llengua catalana com per les seves modalitats, perquè tenim la sensació que els preocupen molt més les modalitats que l'ús i la presència de la llengua catalana, perquè resulta que la legislatura passada el govern del Partit Popular va retallar les partides pressupostàries dedicades a la Direcció General de Política Lingüística i dedicades, per tant, a la normalització de la llengua catalana, i ara resulta que per les modalitats, per les traduccions -les traduccions, perdó, no és allò

correcte-, per redactar i publicar els llibres de text amb modalitats és igual els recursos que s'hagin de menester, és igual els esforços pressupostaris que s'hagin de fer; les modalitats s'ho valen, la normalització de la llengua catalana es veu que no s'ho valia.

Clar, a partir d'aquest punt entenem que aquesta proposició no de llei juga a la confusió i a l'embull, i evidentment el nostre grup parlamentari en una qüestió sensible com és la llengua pròpia del país no vol jugar a la confusió i a l'embull. I el nostre grup parlamentari, igual que considera una riquesa les modalitats, els dialectes, les variants de la llengua catalana que es parlen a les Illes Balears, també no té cap problema amb la llengua estàndard i també tenim la sensació que el Grup Parlamentari Popular té problemes amb la llengua estàndard. Per tant entenem normal, absolutament lògic, que molts dels llibres de text que utilitzen els nostres escolars estiguin en la llengua estàndard.

Això succeeix a la gran majoria de les llengües i no passa res, i a més a més estam absolutament segurs que els nins, quan acaben la seva etapa d'escolarització, dominen la variant de la seva zona geogràfica on viuen, tot i haver utilitzat llibres de text en català estàndard. Com deia la diputada del Partit Popular no tenim cap dubte que els nins mallorquins, quan acaben l'escolarització, a això li diuen un tassó i no un got, i no passa res, si el text que han utilitzat deia "un got" tampoc no passa res. És a dir, no hem de crear un problema on no n'hi ha, i tenim la sensació -insistesc- que el Grup Parlamentari Popular juga a crear problemes, embulls, confusions, allà on hi ha una normalitat. Hi ha variants, hi ha una llengua estàndard, el text que utilitzen els llibres és en llengua estàndard, els mestres a l'explicació oral utilitzen la variant de la zona i els nins dominen la llengua així com toca, que és la llengua catalana amb la variant de la zona, i no succeeix res perquè també han d'aprendre la llengua estàndard, perquè això també és una riquesa del seu aprenentatge.

Per tant evidentment no podem donar suport a aquesta proposició no de llei i els pregaríem, als diputats del Partit Popular, que intentassin no tornar amb aquesta problemàtica i no crear confusions i embulls.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca el Sr. Riudavets té la paraula.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, vull reconèixer des de bon principi que el Sr. Palau ha fet una intervenció força contemporitzadora; supòs que és el resultat del seu tarannà personal, però les bones paraules no ens han d'amagar la realitat i per molt greu que em sàpiga -que no me'n sap cap- hauré de trencar aquest ambient en certa manera un poc angèlic que ens ha volgut introduir el Sr. Palau.

Crec que allò més important en aquest tema és centrar els termes, saber centrar els termes, saber de veritat el que estam discutint, no deixar-nos entabanar per l'aparença d'allò que se'ns demana sinó ser capaços d'anar al fons de la qüestió i no caure en el parany que aquesta proposició no de llei ens vol preparar. En aquest sentit vull deixar ben clar ja de bon començament que no és la meua intenció, i no ho faré, entrar des d'aquesta tribuna en dissertacions lingüístiques pròpies d'una aula universitària o d'altres fòrums acadèmics, perquè aquí, en el Parlament de les Illes Balears, venim a tractar de qüestions polítiques. Per tant no val la pena ni és necessari exposar què és i què significa l'estàndard d'una llengua, no serviria de res. No val la pena ni cal tampoc aprofundir en les diferències entre lèxic, sintaxi, gramàtica, etc., i el que suposen en l'àmbit d'una llengua; no serviria de res. Tampoc no parlaré de la barbaritat econòmica que suposa demanar edicions diferenciades de llibres de text per a cada una de les Illes; algú s'imagina el que costarien, per exemple, per a Formentera o per a Menorca? Prohibitiu, açò sí, prohibitiu, i amb subvencions ho continuaria essent. Però deixem-ho estar, tampoc no entraré en açò. No val la pena, tampoc, parlar de la inconseqüència pedagògica i del desconeixement jurídic que suposa fer recaure sobre els llibres de text l'acompliment de mandats estatutaris.

No aprofundiré en res de tot açò, i no ho faré perquè, no ens enganem, no ens enganem, aquesta proposició no de llei no té res a veure amb qüestions lingüístiques, i no s'espantin, no té res a veure amb qüestions lingüístiques. Quin sentit té, llavors, que jo intenti, que intentem fer un discurs des de la raó, des de l'argumentació científica, des de la reiteració de conceptes pregonats per qualsevol institució acadèmica del món, quan els motius pels quals s'ha presentat la proposició no de llei no tenen res a veure amb la ciència, amb la raó, ni tampoc -i açò és el més greu- tampoc amb la llengua?

Siguem clars d'una vegada, senyores diputades, senyors diputats, siguem clars i parlem clar. Aquesta proposició no està motivada per la preocupació que diuen tenir per les modalitats lingüístiques. Ens ho volen vestir així i així ho ha volgut fer veure el portaveu popular i col·lega de secretaria, el Sr. Palau, a la seva intervenció, que, per cert, ha estat una intervenció de mel i sucre; però no ens ho podem creure, Sr. Palau, no ens ho podem creure, perquè al Partit Popular tant li fan les modalitats lingüístiques, tant li fan, tant se'n fum de les modalitats lingüístiques, i dic tant se'n fum no perquè sigui català de Barcelona, sinó perquè l'expressió més nostra és bastant més grollera, tant se'n fum en el Partit Popular les modalitats lingüístiques perquè tant se'n fum de la nostra llengua.

I és que la qüestió és clara, perquè una llengua tenguí modalitats hi ha una exigència prèvia i forçosa i és que existeixi aquesta llengua i perquè una modalitat lingüística no és una altra cosa que les peculiaritats en què una llengua es parla a un determinat territori, i si una llengua deixa de parlar-se, llavors ni modalitats ni peculiaritats ni res de res. I ara se'ns demana la preservació de les modalitats, mitjançant els llibres de text concretament, i ens ho demana el mateix partit que per molt que ara digui el Sr. Palau, quan governava aquest partit va fer tot el possible, tot l'imaginable, tot per arraconar, ofegar, marginar la llengua catalana a les Illes Balears: decrets de funció pública; sortida de l'Institut Ramon Llull; decret de trilingüisme, etcètera. Passes enrera, Sr. Palau, i no passes endavant, passes enrera una rera l'altra.

Política d'extermini vaig dir en el seu moment i no vaig ser l'únic que ho vaig dir, política d'extermini. I quines modalitats es poden preservar d'una llengua exterminada? I és que, com he dit al principi, no parlem de llengua, senyores diputades i senyors diputats, no parlem de llengua, parlem de política, parlem de política d'utilització de la llengua que una i altra vegada fa el Partit Popular per als seus interessos partidistes, emprar la llengua, crear falsos conflictes, separar, enfrontar, dividir per purs i durs interessos partidistes.

No donarem, sens dubte, suport a aquesta proposició no de llei, el Govern de les Illes Balears, aquest govern, l'actual govern fa més per les modalitats lingüístiques del que va fer amb quatre anys el govern del Partit Popular, i ho fa de la manera que toca, posant en valor la nostra llengua, no emprant-la per motius interessats com fa el Partit Popular.

Senyores diputades i senyors diputats, jo també els vull confessar que m'agradaria que en aquesta cambra hi hagués una oposició que la poguéssim qualificar de normal o almanco homologable, una oposició que defensés, sense condicions, la llengua de la nostra terra i que acusés, sí, que acusés el Govern de no fer el suficient per normalitzar-la; una oposició que s'enfrontés al Govern, certament, amb debats d'idees, com ho va fer fa bastant anys, per cert, la dreta francesa, reclamant al llavors president Mitterand, més gosadia al foment de la llengua francesa a l'exterior, en un debat d'idees que diuen que va ser memorable. O fins i tot, una oposició que reclamés, com ho va fer el mateix PP a Madrid, més actuacions per a l'any Cervantes, però és clar, llavors era a Madrid i es tractava del castellà i per al castellà flors i violes i aigua beneïda. Però quan es tracta de la llengua catalana, la llengua pròpia de la nostra terra, de flors i violes res, la llengua que tots estam obligats a promocionar llavors llibres de text, modalitats, totes les formes possibles, totes les excuses per no sumar-se de bon grat i de tot cor al redreçament d'una llengua que ha estat històricament perseguida i maltractada.

I torn repetir, torn repetir, avui no parlem de llengua, parlem de política i, si no, fitxi'ns en una cosa, o és que qualcú no s'ha adonat que aquesta proposició ve a aquesta cambra per via d'urgència, que la tractam a la darrera sessió plenària per interessos interns del Partit Popular? Què a manco d'un mes del seu congrés els cal prendre iniciatives que els serveixin en un debat intern seu, on tenen un candidat que proposa trencar, d'una sola tacada, tant l'Estatut com la unitat de la llengua catalana? No hem de ser ingenus, senyores diputades i senyors diputats, no hem de ser ingenus, el Partit Popular empra altra vegada la llengua com a una eina política, una eina per interessos interns ara, com ho va saber fer sense cap vergonya fa poc més d'un any per interessos electorals. I per molt que ho disfressin amb paraules polides açò és el fons de la qüestió, açò són les intencions del Partit Popular i això amaga aquesta proposició no de llei, ni més ni manco, açò amaga.

Però bé, recapitem, centrem-nos, centrem només en tres punts la qüestió: primer punt, l'actual Govern de les Illes Balears defensa, defensa, protegeix i sobretot posa en valor les modalitats lingüístiques illenques de la llengua catalana, en el marc, això sí, de l'objectiu fonamental del foment del seu coneixement i sobretot del seu ús social.

Segon punt, el Partit Popular presenta aquesta proposició no de llei no amb la intenció aparent de defensar les modalitats sinó amb la intenció de fons, per a uns inconfessada i per a altres, com aquest candidat que tenen a presidir-los, ben confessada de trencar la unitat de la llengua catalana en un procés que, no ens enganyem, té com a finalitat última una societat castellanitzada, on el català sigui poca cosa més que un endemisme curiós o un bé etnològic, açò és el que voldria el Partit Popular.

(Remor de veus)

I tercer punt, el debat polític, que és el que venim a fer aquí, que és del que veritablement es tracta, no és llavors modalitats sí o modalitats no, el debat política és l'enèsima utilització de la llengua per part del Partit Popular amb finalitats que només es poden qualificar de perverses. És evident i en alguns moments audible que els diputats i diputades del Partit Popular no estan d'acord amb les meves afirmacions, però la certesa, la veritat del que dic és fàcilment comprovable. Facem, llavors, la prova i veurem els resultats, facem la prova: totes les llengües tenen modalitats, totes, inclosa la castellana, açò ningú no ho posarà en dubte, fins i tot no crec que ho posi en dubte el Partit Popular, i quan hem sentit nosaltres, quan hem sentit ningú als honorables diputats i diputades del Partit Popular o qualsevol membre del Partit Popular arreu de l'Estat espanyol defensar les modalitats de la llengua castellana? Quan els hem sentit defensar les modalitats d'Extremadura, d'Andalusia, de Cantàbria, o si m'apuren, i per seguir els seus arguments localistes, les d'El Bierzo, la Gómera, la Alcarria, las Alpujarras, quan els hem sentit, quan?

(Remor de veus)

Aquest doble llenguatge, fins i tot aquesta doble moral, és la prova més clara de la seva intencionalitat política, de la seva concepció interessadament partidista d'aquest ús que fan de les modalitats de la llengua catalana. I si no, mirin, facem un darrer experiment: em sembla, i m'adreç als diputats del Partit Popular, em sembla que vostès, senyores i senyors del Partit Popular, d'aquí pocs dies se'n van a Madrid de Congrés; demostrin ...

(Remor de veus)

No hi van, no els han volgut, idò és el seu problema ...

(Més remor de veus, algunes rialles i petit aldarull)

Demostrin la seva coherència, demostrin la seva coherència i, en lloc d'esmenes sobre bilingüisme a terres de parla catalana, com he llegit a premsa un exdiputat i ara senador fa comptes presentar, presentin llavors en el seu congrés propostes perquè es protegeixin les modalitats de la llengua castellana i que els llibres de text en castellà s'editin en la modalitat *berciana*, *alpujarreña*, *maragata*, *lanzaroteña*, com vulguin, però estic segur que no ho faran, que no ho faran. I si no ho fan tinguin ben clar que no tenen cap crèdit, cap credibilitat, cap autoritat moral per pujar a aquesta tribuna a parlar de les modalitats de la llengua catalana, cap autoritat moral.

I ara, passiu bé i moltes gràcies!

(Remor de veus, algunes rialles, petita cridòria i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Riudavets. Sra. Rita, té la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Ho tenc un poc difícil ara, però bé, jo crec que, vagi per endavant que el nostre grup està plenament d'acord amb l'exposició de motius que presenta el Grup Popular en aquesta proposició no de llei.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Estem plenament convençuts que les modalitats lingüístiques de les nostres illes s'han de mantenir i difondre, però no únicament el mallorquí, el menorquí, l'eivissenc i el formenterer tal com exposa la proposició, sinó també el ciutadellenc, el maonès, la modalitat d'Es Castell, la modalitat del Port de Pollença, el solleric, etcètera.

(Continua la remor de veus)

Perquè realment les diferents maneres d'expressió ens identifiquen entre nosaltres i és una riquesa de la nostra cultura. La dificultat és fer-ho a partir dels llibres de text escolars, que és la proposta final de la proposició no de llei. Jo pensava que en tot cas s'hauria de presentar una proposta per a la utilització del català estàndard als llibres de text i no de la variant mallorquina, com de vegades es desprèn d'alguns dels llibres de text actuals i que pot suposar un problema per als escolars de les altres illes. I això és perquè el que fa als llibres de text, la majoria d'editorials ja fan edicions específiques per a les Illes Balears, sobretot pel que fa al coneixement del medi de primària, de ciències socials i ciències naturals a secundària. En aquestes edicions s'utilitza el lèxic propi de les illes, però un lèxic únic per a les illes, no un per a cada illa, i aquest si peca d'alguna cosa és de ser massa mallorquí.

Sincerament, creiem que la seva proposta, que el Govern faci gestions amb les diferents editorials i centres educatius per tal que els llibres de text escolars vinguin adaptats amb les modalitats insulars de mallorquí, menorquí, eivissenc i formenterer no només és complicada, sinó que, pedagògicament, és contraproduent i econòmicament és inviable, i argumentaré per què. Encara que no sé molt bé

perquè hem d'argumentar aquí que la llengua és una i que els escolars de les Illes Balears l'han de conèixer bé i que no és el mateix parlar, xerrar, enraonar de manera col·loquial i fins i tot com a un recurs literari que utilitzar la nostra llengua en el registre formal, que se suposa que és el que s'ha d'emprar en el món de l'educació.

Dic que no entenc per què he de justificar això aquí quan, en general, tothom està d'acord amb aquesta qüestió, fins i tot vaig sentir no fa gaire setmanes el Sr. Pere Rotger, diputat del Partit Popular, defensar-ho en una entrevista, molt bona per cert, a la televisió. Això em fa pensar que aquesta proposició no de llei no està dirigida als diputats d'aquesta cambra, sinó, també com deia el company que m'ha precedit en l'ús de la paraula, sinó a alguns membres del Partit Popular que no són aquí presents, però que sí que seran molt presents aquest estiu al proper congrés del Partit Popular, cosa pública i notòria perquè ha sortit en diverses ocasions pels mitjans de comunicació. Em deman, per tant, si aquesta proposta s'ha presentat per tenir bona sintonia amb els senyors Delgado, Camps, Domínguez i tots aquells que, es desprèn de les seves declaracions públiques, no creuen en la unitat de la llengua catalana.

Però aquí som per argumentar el que creu el Grup Socialista i no per explicar el que pensa la diputada que els parla, i així ho faré. I el Grup Socialista creu que no és correcte que el manteniment de les varietats lingüístiques de les nostres illes s'hagi d'aconseguir a partir dels llibres de text, sinó a partir d'altres mecanismes adreçats a la població en general. I açò per diverses raons, una d'elles, en la qual no em detindré massa, però que té la seva importància, és el problema editorial que podria significar fer textos diferents per a cada illa i dins cada illa per a cada poble, si no, com sabrien els al·lots i les al·lotes com es diuen aquelles boníssimes pastes salades, plenes de carn, de forma rodona, perquè a Maó les diem formatjades, però a Ferreries empanades de carn; i formatjades a Ferreries ho diuen a les pastes, també salades, amb forma de mitja lluna, amb una mitja esfera dalt feta de formatges, que nosaltres a Maó els diem flaó, però és que a Eivissa els flaons són una altra cosa.

Per altra banda, els llibres a les escoles del Port de Pollença haurien de tenir els articles en u, m'encanta quan diuen els del Port de Pollença que són d'u moll. En general tots els llibres tindrien els articles salats, però no així els de Pollença. Em pens que si ara ens entenem bastant bé entre tots, per a les generacions futures educades en les diferents variants de cada poble, açò es podria complicar.

També passa el mateix amb la nostra segona llengua oficial, el castellà, com ja s'ha exposat aquí, que també té nombroses variants, per tant jo no m'estendré en aquesta qüestió. Però, per sort, nosaltres tenim una llengua estàndard i és normal que tots la utilitzem quan escrivim, la llengua estàndard de la qual parla la Llei de normalització lingüística, que es va aprovar, precisament, quan vostès governaven, per cert, i que diu a l'article 1.2 que un dels objectius de la llei és assegurar el coneixement i l'ús progressiu del català com a llengua vehicular en l'àmbit de l'ensenyament. Per tant, tot açò és pedagògicament contraproduent, no ho troben, senyores i senyors diputats?

Els nostres fillets i filletes han de saber llegir i escriure bé el català estàndard i evidentment també han de saber que algunes de les seves expressions són variants de la mateixa llengua i que s'han de conservar perquè són mostra de la seva cultura i identitat, cosa que, per altra banda, ja s'explica en els llibres d'estudi del català a les Illes Balears.

És cert que l'article 35 de l'Estatut d'Autonomia diu que les modalitats insulars del català de Menorca, Mallorca, Eivissa i Formentera seran objecte d'estudi i protecció, sense perjudici de la unitat de la llengua. És a dir que posa per davant la unitat de la llengua i després tracta les varietats locals com a mostres del nostre patrimoni immaterial que s'han d'estudiar i protegir; però està clar que aquest no és el paper dels llibres de text. Insisteix, pedagògicament és contraproduent perquè aniria en contra de l'aprenentatge sòlid de la llengua unitària que és el català estàndard, cosa que avui en dia ningú ho posa científicament en dubte, excepte alguns grups del Partit Popular, pel que hem vist pels mitjans de comunicació darrerament.

I endemés, senyors i senyores diputats del Partit Popular, aquest parlament, com la resta d'institucions de la comunitat autònoma han de vetllar per al compliment de la legislació que ens hem donat; per la qual cosa els repetiré el que diu el nostre Estatut d'Autonomia al seu article 3: Les institucions de les Illes Balears garantirán l'ús normal i oficial dels dos idiomes, català i castellà, prendran les mesures necessàries per assegurar-ne el coneixement i crearan les condicions que permetin arribar a la igualtat plena de les dues llengües quant als drets dels ciutadans de les Illes Balears. Igualtat plena significa dues llengües ben sabudes, dues llengües que són estàndard, que tenen els seus estàndards.

L'article 14 diu que la comunitat autònoma té la competència exclusiva per a l'ensenyament de la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, d'acord amb la tradició literària autòctona, però normalitzar-la serà un objectiu dels poders públics de la comunitat autònoma i les modalitats insulars del català seran objecte d'estudi i protecció, sense perjudici, una altra vegada, de la unitat de l'idioma. A les Illes Balears aquest paper d'estudi i protecció el tenen encomanat altres institucions, l'Institut d'Estudis Balearics i la Universitat de les Illes Balears, que elabora estudis sobre aquesta matèria i imparteix fins i tot una assignatura específica.

Es diria que estem immersos en una polèmica inacabable, estèril i, a més, falsa. Per què, ens demanem, continua aquesta polèmica després de 22 anys d'aprovació de la Llei de normalització lingüística? A què tenen por, senyors i senyores diputats del Partit Popular? Mai no he sentit dir als menorquins, ni petits ni grans, dir nois, noies, sinó al·lots i al·lotes, ni tampoc ningú no em demana un vas d'aigua, tothom diu un got d'aigua.

(S'escolta una veu de fons inintel·ligible)

Són els parlants -sí, a Menorca, home i tant!-, són els parlants els que fan funcionar la llengua i els parlants de les Illes Balears, efectivament, utilitzen diverses variants d'una mateixa llengua i, a més, sense cap problema. Per què el Grup Popular vol veure un problema on no n'hi ha? No hi ha cap problema social. Per què el Grup Popular insisteix una i altra vegada sobre la qüestió, ja resolta i definida fa 22 anys; no és hora ja que es normalitzi la situació i ens limitem a complir la legislació? Per què, em deman, insisteix en allò que ens diferencia i no en allò que ens uneix?

Després de l'aprovació de l'Estatut d'Autonomia, el primer que ha fet ara 25 anys, i de la Llei de normalització lingüística en fa 22, sembla que el Grup Popular ens vol fer caure en un procés involutiu i convertir en polèmica una cosa que no ho és a nivell de carrer.

És per totes aquestes raons que el Grup Socialista rebutjarà aquesta proposició no de llei.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Vol fer ús el grup proponent? Sr. Palau, té la paraula.

EL SR. PALAU I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. La veritat és que me'n he dut una decepció, perquè jo venia amb aquest llibret, amb aquest llibret que hi ha a dins l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, que tots vostès el votaren fa molt poc temps; varen suportar el que diu la nostra moció i ara resulta que pareix que fem un daltabaix, això és falta de coherència.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Efectivament, em pensava que seria un passeig, s'aprovaria per unanimitat.

Però jo els vull contestar dues o tres coses senzillament perquè és tard, vostès diuen que nosaltres no tenim cap interès per la llengua, quan diuen nosaltres, el Partit Popular, l'interès el té aquest govern i els partits que li donen suport, la consellera d'Educació i Cultura ni tan sols és present en aquest debat, això és l'interès que demostren vostès per la llengua.

(Alguns aplaudiments, petit aldarull i remor de veus)

Igual que diuen, no, vostès no han fet res per la llengua; em podem dir què han fet vostès? Almenys, a proposta del Partit Popular es va posar el que es va posar dins l'Estatut i, a més, la Llei de normalització lingüística, quan es va fer, els record que va ser el Grup Popular qui la va aprovar, qui la va promocionar, qui la va dur aquí. Què han fet vostès? Vostès, el que passa és que els agrada molt dur la bandera de la llengua, com duen la bandera de l'ecologia, com duen la bandera dels temes socials, duen la bandera de l'honoradesa, de la democràcia, i tot el que fa

el Partit Popular són propostes perverses i antidemocràtiques. Això és la diferència d'uns amb els altres; vostès ...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Vostès resulta que són uns sants, la resta no poden fer propostes. Han dit moltes coses, jo crec que no tindrè temps de contestar-los a tots; a més, diuen llibres de text; si tenguéssim temps jo duc fulles aquí de llibres de text, jo més o menys quan parl em sol documentar; vol que els digui que alguns llibres de text que estudien els nostres nets, per a mi són nets, per a vosaltres seran els fills, duen modismes en valencià i que la majoria dels professors que tenim a la nostra terra, o una bona part a l'illa d'Eivissa són valencians? Ah!, vostès prefereixen que duguin valencià o que duguin mallorquí, ho dic davant els de Mallorca! Jo prefereix que no, que defensin la modalitat de la meua illa, com supòs que volen els mallorquins, com volen els menorquins o com volen els formenterers, i resulta que això és un pecat capital per a vostès.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Jo pens que algú té vergonya de defensar això i pens tots les senyores i senyors diputats que som aquí, que quan sortim a aquesta cambra parlem i ens expressam uns en mallorquí, uns en menorquí, uns en eivissenc, uns en formenterer i uns altres en castellà, pareix que tenim vergonya del que parlem; després de sentir el que he sentit aquí pareix que ens avergonyim de la modalitat lingüística de cadascuna de les illes.

Mirin, jo els simplificaré el debat i els diré que l'article 19, que no sé quin diputat ha estat que ha fet referència a la Llei de normalització lingüística, precisament l'article 19, Llei de normalització lingüística de l'any 1986, ja diu: La llengua i la literatura catalanes, amb especial atenció a les aportacions de les Illes Balears, han de ser ensenyades obligatòriament a tots els nivells graus i modalitats. Estàvem bojos ja quan es va aprovar aquesta llei? 1986. Bé, després anam més endavant, aquest llibre que tenc aquí -i em dirigeix a la Sra. Esperança Marí, que vostè m'ha demanat paraules-, miri, aquí hi ha un llibre ple de paraules, llavors li deixaré llegir, i supòs que vostè el coneix, aquest llibre que tenc aquí, que és un llibre que diu *Curs d'iniciació a la llengua, normes gramaticals, lectures eivissenques i formentereres*, Marià Villangómez Llobet, editat, Institut d'Estudis Eivissencs.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

No, no, però sap el que diu, sap el que diu? Diu: L'obra en humana amb una introducció històrica a continuació fa una sèrie de lliçons sobre diferents aspectes gramaticals de la llengua i cadascuna d'aquestes lliçons, a manera d'exemple, amb cadascuna de les modalitats d'Eivissa i Formentera. Bé, jo si no tengués pressa, fins i tot els cantaria una cançó que du aquí, una cançó en eivissenc que posa el Sr. Marià Villangómez, però resulta que tenc pressa i se m'encén el llum.

(Algunes rialles i remor de veus)

Per tant, ja per acabar, Sra. Presidenta, jo crec que no ens hem d'empeguir ni tenir cap complex, com va fer precisament el Sr. Marià Villangómez, persona de reconegut prestigi a Catalunya, a Eivissa, a Formentera i crec que també a Balears, no ens hem d'avergonyir en absolut de defensar la unitat de la llengua, de defensar la gramàtica única de la llengua catalana, però també defensar que els nostres ciutadans puguin aprendre la modalitat de cadascuna de les illes. Igual que ho va fer el Sr. Marià Villangómez a l'illa d'Eivissa, estic segur que moltes altres persones de reconegut prestigi, filòlegs i gent coneixedora, molt millor que nosaltres, que ho reconec, el debat no és aquí de la llengua, és un debat polític, vostè ho ha dit, és un debat polític, com va ser també un debat polític quan vàrem aprovar l'Estatut d'Autonomia, la voluntat del Partit Popular és que es pugui reconèixer la modalitat de cadascuna de les illes. Vostès hi estan en contra? Bé, em pareix molt bé, però, dit això, no ens han de voler titllar de sacrílegs, ni per dir això ens han de dir ni que són unes postures vergonyants, que són postures antidemocràtiques, són tan vàlides i tan (...) com les que poden presentar vostès o qualsevol grup polític d'aquesta cambra.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Palau. Donarem temps als secretaris perquè arribin a la Mesa abans de procedir a la votació.

Passam a votar. Votam.

El resultat de les votacions: a favor, 28 vots; en contra, 30.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 1149/08, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a declaració d'interès públic de la línia de transport marítim de Dènia a Formentera i viceversa.

I finalment, debatrem la Proposició no de llei registrada amb el número 1149, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a la declaració d'interès públic de la línia de transport marítim de Dènia a Formentera i viceversa.

El Sr. Mayans té la paraula.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Gràcies, presidenta. Aquesta proposició no de llei, i recordant les paraules de l'apreciada companya de grup, Sra. Esperança, no és fruit de cap cansament físic ni psicològic ni res que se li pareixi, és una necessitat crec que important a l'illa de Formentera. Crec que tots els presents saben que l'únic mitjà de comunicació a l'illa ha estat i possiblement serà el marítim, això en circumstàncies normals, ja que quan hi ha emergències metges molt greus el mitjà de comunicació que s'utilitza és l'aeri, igualment si hi ha qualque fet catastròfic important.

Aquesta comunicació s'ha dut a terme amb vaixells de diferents característiques, els primers eren els que es podien aconseguir, els que es podien fabricar de l'època, la càrrega i el passatge anaven mesclats i on es podia. Successivament s'han anat modernitzant, separant la càrrega del passatge, fent vaixells, barques específiques per a cada funció i finalment catamarans ràpids i els *fast ferrys*; comunicació amb l'illa veïna, Eivissa, que sempre s'ha mantingut i potenciat, però també amb la península per anar obrint noves vies de comunicació i ésser poc a poc un poc més autònoms. Aquest enllaç, precisament, sempre ha estat estacional, és a dir, depenent de l'època de l'any ha existit o no, menys qualque any que s'ha pogut mantenir fent vertaderes operacions a tots els nivells, des de l'administratiu fins l'econòmic. Ara sembla que fa alguns anys que aquest enllaç és manté però només a l'època estival.

En definitiva, i després d'aquesta petita introducció, el que es pretén és ben senzill: instar a modificar el Reial Decret 1516/2007, en el sentit de demanar que s'inclogui la línia Dènia-Formentera-Dènia d'interès públic i, a la vegada, que això és l'important, fer-se posant-li obligacions de servei públic. No és el mateix interès públic una línia que un servei públic que obligacions de servei públic, no tenc temps per explicar-ho, però no té res a veure una cosa amb l'altra, però sí que van relacionades.

Jo sé que el Govern balear ho vol fer, tenc la contestació per escrit del conseller, del dia 28 d'abril, al qual aprofito també, sincerament, per agrair-li. També s'ha d'assenyalar que l'actual Consell de Formentera va manifestar que volia que s'aconseguís aquesta declaració, em remet a les declaracions públiques dels seus responsables, gener d'enguany, però crec que en aquest cas i quan es tracten assumptes que consisteixen a instar el Govern central a fer qualque cosa, crec que com més suport es tenguí molt millor, i ho dic honestament; no és el mateix que el Govern balear, a través del seu president o del seu conseller demani qualque tema concret, que ho demani el Govern balear i una aprovació unànime del Parlament.

I aquest cas, senzillament, crec que es tracta d'això, hauríem de deixar un poc el tema polític de banda i fer tots junts la petició. A part de, com em va avançar el conseller, que el Govern balear l'hagi feta o la vagi a fer, però fer tots junts unànimement la petició al Govern central.

Aconseguir el que demana aquesta proposició, el que el Govern balear ha fet o té intenció de fer significaria moltes coses, significaria consolidar i assegurar, i fer-ho regular, que això és l'important, un servei que ara es estacional i depenent de la voluntat, com és molt lògic, de l'expectativa de negoci de les empreses que el presten. També significaria donar un pas important per desestacionalitzar l'arribada de visitants a l'illa; provocaria que fos més fàcil arribar a l'illa a qualsevol època de l'any i afavoriria també la vida dels residents, donant la possibilitat d'aconseguir regularment i de manera estable, que això és l'important, mercaderies i productes més assequibles, serveis, en fi, moltes, moltes coses. Evidentment tampoc no les puc citar totes, però molts més avantatges que només es perceben quan el servei s'implanta.

Si s'opta per no ampliar el port, que la intenció ara i a més no la comparteix l'actual govern insular, s'haurien de cercar fórmules, maneres de fer compatibles, encara que de manera complicada, a les hores punta, nous serveis amb la península, amb l'espai disponible dins aquest port. S'hauria -entenc jo, modestament ho dic- de sacrificar un poc el tema dels horaris, aprofitant les 24 hores del dia, per exemple, encara que estiguéssim dins horaris que no fossin tan comercials.

Ja parlant un poc de tot, si s'aconseguís que el Govern central accedís a canviar aquest reial decret, completant-lo, perquè entenc que seria completant-lo per exemple en les línies d'Eivissa, Maó, es donen enllaços amb València, Barcelona, Dènia, en fi, un llistat important de les altres illes, idò bé, si s'aconseguís aquesta premissa, aquesta proposició que es demana i el que el Govern balear té intenció de fer o ha fet, el següent pas seria que es canviés la frase on diu "*el transporte de mercancías se ha excluido de estas provisiones por considerarse que el mismo, debido a sus características peculiares, no está sometido a los vaivenes de la estacionalidad, sino que se significa por su arraigo y permanece en el tiempo al formar parte de un entramado general de actividades económicas estables y consolidadas*". Tots els que som aquí, i tots els diputats crec que convindran amb mi que no sempre és així, amb uns mínims a l'hivern, però sí que és estacional; a l'estiu, com és de bona lògica i és evident, hi ha moltíssim més moviment, no només de passatgers, sinó també de mercaderies, per tant, sí que és estacional, igual, no dic més, però sí igual que el de passatgers i, per tant, sí que s'hauria, si es pot modificar i si s'aconsegueix la línia de passatgers, de modificar aquest tema del transport de mercaderies.

Per tant, i concloent perquè crec que tots ja estan un poc cansats, hagi redactat qui hagi redactat aquest reial decret, l'hagi aprovat qui l'hagi aprovat, el que s'ha d'aconseguir és canviar-lo i deixar tota la comunitat, i per tant totes les illes, amb les mateixes expectatives en principi de comunicació i assegurar que totes tendran un tractament igualitari davant l'Administració central, que és la competent en aquest transport de península- illes. Gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Mayans. Pel Grup Parlamentari Unió Mallorquina té la paraula el Sr. Vicens.

EL SR. VICENS I MIR:

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, simplement vull dir que el grup parlamentari donarà suport a aquesta proposició, creim que aquesta línia a Dènia és una opció més que millorarà la comunicació i que farà que es pal·liï de qualque manera la doble insularitat. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vicens. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca el Sr. Llauger té la paraula.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats, nosaltres compartim els arguments que ha exposat el representant del grup que proposa aquesta iniciativa. La situació a Formentera efectivament és diferent a la de les altres illes, hi ha una dependència absoluta del transport marítim, que és l'única via perquè hi arribin les persones i perquè hi arribin les mercaderies, a més aquesta comunicació es fa de manera molt majoritària a través d'un únic port, que és el d'Eivissa, per tant, s'han de cercar vies per diversificar-la, no?

Es necessiten actuacions, per tant, de part de les institucions per garantir allò que el lliure mercat per ell tot sol no està en condicions a vegades de garantir, que hi hagi una comunicació per vaixell a Formentera, des d'Eivissa i també des de la península, que sigui regular i que sigui directa. Per part del Govern, per part de la Conselleria de Mobilitat i Ordenació del Territori, el Govern a través de la seva direcció general de Transport Aeri i Marítim, hi ha consciència d'aquesta situació i s'està treballant per millorar-la. S'ha iniciat, com ja se sap, el diàleg amb els consells insulars, s'ha iniciat també el diàleg amb les companyies navilieres que cobreixen aquest trajecte i també s'ha estat en contacte amb la Direcció General de la Marina Mercant del Ministeri de Foment i s'ha fet la sol·licitud concreta perquè aquesta línia quedi inclosa entre les que tenen la consideració com a d'interès públic. El ple de Formentera, a més, ja s'ha manifestat en aquest sentit i ha instat la conselleria a fer-hi feina i, per tant, està molt bé que el Parlament s'hi sumi també i segur que això farà que aquesta petició, aquesta sol·licitud tenguí més força.

Nosaltres li donarem suport, però no volem deixar de fer un petit apunt que aquesta proposta té un element d'oportunisme i d'electoralisme, som conscients que el grup que la proposa és un grup que treballa conjuntament amb el Partit Popular, que no es va fer per part del govern anterior res en aquesta línia ni per part del Govern de les Illes Balears ni per part del Consell Insular d'Eivissa i Formentera i que, a més, arriba aquesta proposta en un moment en què se sap que des de la conselleria ja s'han fet les passes necessàries. En qualsevol cas no és el moment per aprofundir en això, és la darrera proposta del darrer ple del període de sessions i, a més, és una proposta que sortirà aprovada per unanimitat i, per tant, l'únic que em queda és reiterar el nostre suport a la iniciativa.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Llauger. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Ribalaiga.

EL SR. RIBALAIGA I BRIONES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Molt breument, una intervenció breu a aquestes hores ja. Senyores i senyors diputats, el nostre grup donarà suport a aquesta proposició no de llei i no ho podem fer d'una altra manera ja que el Govern al qual donam suport hi ve treballant des del mes de febrer, tant davant el Ministeri de Foment com d'acord amb el Consell Insular de Formentera i amb el sector del transport.

Aquesta iniciativa, que també ho és del Consell Insular de Formentera, ens sembla adequada per millorar les comunicacions d'aquesta illa que depèn exclusivament del transport marítim en les seves comunicacions amb les altres illes i la península. La declaració d'interès públic ha d'anar acompanyada de les obligacions de servei públic, com bé ha dit el proponent, perquè és la manera de garantir la correcta cobertura de les necessitats de comunicació entre Formentera i la península.

Per acabar, volem constatar una vegada més la ineficàcia del lliure mercat quan es tracta de satisfer necessitats de comunicació que podem qualificar de drets dels ciutadans i de les ciutadanes d'aquestes illes. Els drets no es poden satisfer amb formules mercantilistes, els drets s'han de garantir amb serveis públics, només des de la iniciativa pública que ara reclamam podem garantir unes comunicacions i un transport dignes per a Formentera.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari Popular el Sr. Cardona té la paraula.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. He de dir que m'alegra que tots els grups donin suport a aquesta proposició no de llei del Grup Mixt del Sr. Mayans, el que em sorprèn és que una cosa que resulta que és tan evident, signifiqui que s'hagin oblidat precisament de Formentera, tots hem dit que era necessari, que era necessari millorar Formentera, per què el decret del seu govern s'oblida de Formentera?

Fixi's, aquest decret, a l'article 8, estableix les línies mínimes, tres per a Mallorca, tres per a Eivissa, dues per a Menorca, cap per a Formentera. És cert que és l'única illa que no té aeroport, és cert que és l'única illa on l'únic transport possible amb l'exterior és el vaixell i és l'única illa que el Govern del PSOE ha oblidat incloure a la declaració de servei públic o més ben dit a l'obligació de servei públic i declarar-la d'utilitat pública. I la reacció que tenen és dir que bé, que aquesta proposta no manca d'un element d'oportunisme i electoralisme. Mirin, vostès diran el que els pareixi, però el fet és que el Govern central del qual vostè forma part i al qual vostès donen suport ha deixat Formentera aïllada, ha deixat Formentera sense un sistema de transport. Diré una cosa més, m'alegra que un decret que surt el mes de novembre, que es publica el mes de novembre, el Govern tardi quatre mesos a posar-s'hi a fer feina per reaccionar a una errada tan evident, perquè segons he escoltat és a partir del mes de febrer quan la

conselleria es posa a treballar, deuen ser d'espoleta retardada, però el fet és que ens trobam que quatre mesos després es reacciona a una injustícia tan palesa i tan clara.

I crec, senyores i senyors diputats, que és necessari que, a part de negociar i a part de derogar, es rectifiqui aquest decret d'immediat i vull recordar que duen cinc anys parlant que la declaració d'interès públic del transport aeri està mal feta i duen cinc anys sense tocar-la ni rectificar-la. Esper que aquest acord del Parlament serveixi per animar els grups que donen suport al Govern, i sobretot els grups de Madrid o el Govern de Madrid, perquè realment es rectifiqui i Formentera tenguí un sistema just de transport.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Vol fer ús de la paraula el grup proponent?
Sr. Mayans, té la paraula.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Sí, molt breument, simplement per agrair el suport unànim a aquesta proposició i contestar dues coses molts puntuals. Al Sr. Llauger el remet a les hemeroteques perquè repassi quin va ser l'únic any en què hi ha hagut transport Formentera-Dènia setmanal durant la història de Formentera, i llavors m'ho contesta. L'únic any que durant tot l'hivern, transport setmanal, Formentera-Dènia, hivern i estiu, repassi-ho i llavors em contestarà. I al representant del PSOE, el lliure mercat, Sr. Ernest, ens ve regulat pel reglament comunitari del 92, per tant, podem fer alguna cosa, però avui poca cosa, no?

Res més, agrair a la Mesa que, encara que hagi estat en el darrer ple i la darrera proposició, hagi entrat en aquest període parlamentari. Gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Mayans. Una vegada conclòs el debat procedirem a la votació.

Passam a votar. Em diuen els portaveus que unanimitat, per tant no cal votar.

Aquesta presidència, encara que sap que totes les senyores i tots els senyors diputats tenen moltes coses a fer, els desitja que aquestes, que ja seran vacances parlamentàries, siguin unes molt bones vacances i que passin un molt bon estiu.

I no havent-hi més temes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS